

TRANSCRIPT VAN DE RAADSCIE BESTUUR VAN GEMEENTE HAARLEM
d.d. 8 oktober 2020

1. Opening en mededelingen voorzitter

De voorzitter: Dames en heren, hartelijk welkom bij deze vergadering van de commissie Bestuur. Het is vandaag 8 oktober, dit is de vergadering die eigenlijk zou plaatsvinden op 1 oktober. Toen is er wat misgegaan technisch, dus we hebben het uitgesteld naar deze week en deze week – hiep hiep hoera – doet de apparatuur het wel, dus dat is mooi. Zijn er nog berichten van verhindering? Nee? Het is ook een ... Ja, mijnheer Gün?

De heer Gün: Mijnheer Smit van de OPH is afwezig, maar heeft ons iets meegegeven wat wij af en toe namens hem zullen roepen.

De voorzitter: En met wij bedoelt u u, mijnheer Gün, dus u gaat het woord voeren ... O, ook mijnheer Van den Doel. De fractie van GroenLinks gaat ook het woord voeren namens de OPH vanavond.

De heer Van den Doel: Dan zeg ik '...'.

De voorzitter: Goed, ik denk dat we daar wel ...

De heer Van den Doel: '...'.

De heer ...: '...'.

De voorzitter: Ik denk dat we daar wel uitkomen en ik gun de fractie van GroenLinks dan ook wat extra spreektijd, mocht dat nodig zijn, vanwege deze bijzondere omstandigheid. Het is ook een heuglijke dag, niet alleen omdat de apparatuur het doet, maar ook omdat de heer Botter vandaag jarig is. Zijn er nog mensen die willen zingen? Gefeliciteerd, mijnheer Botter.

De heer Van den Doel: Zingen mag niet.

De voorzitter: Zingen mag niet, dat is waar. Even, niet voor de kijkers thuis, maar wel voor de mensen hier: er staan hier wat traktaties, om coronaredenen mogen we die niet doorgeven aan u. Dus als u wat wil hebben, wacht even tot de pauze, kom een handjevol halen en neem het mee.

2. Vaststellen van de agenda

De voorzitter: Goed, vaststellen van de agenda. Wethouder Snoek heeft te kennen gegeven dat hij een besloten mededelingen wil doen. Vorige week hebben de sprekers echter heel erg lang moeten wachten en uiteindelijk kwamen ze nog niet aan bod, dus we hebben besloten om de spreektijd voor belangstellenden over niet op de agenda staande onderwerpen naar voren te halen. Dat betekent dat de sprekers eerst mogen inspreken, daarna volgt de besloten mededeling van de heer Snoek. Bent u het daarmee eens? Ja. De agenda, kan die verder zoals die is gepubliceerd conform worden vastgesteld? Mooi.

4. 19.50 Spreektijd voor belangstellenden (over niet op de agenda staande onderwerpen)

De voorzitter: Dan gaan we nu over tot agendapunt 4, ‘Spreektijd voor belangstellenden over niet op de agenda staande onderwerpen’. Dan wil ik graag, als mijnheer Krechting die zit hier te wachten als het goed is in de antichambre. Mijnheer Krechting, komt u maar naar voren. Mijnheer Krechting voor deze commissie zal inspreken inzake een verzoek tot heroverweging oneigenlijk gebruik gemeentegrond en dat betreft de bewoners van Park Oosterspaarn 6 tot en met 22, die volgens de heer Krechting ten onrechte worden aangesproken op oneigenlijk gebruik van de gemeentegrond. Mijnheer Krechting, hartelijk welkom, fijn dat u terug bent gekomen deze week.

De heer Krechting: ...?

De voorzitter: Ja, zo is het. U krijgt drie minuten de tijd om in te spreken. Na tweeënhalve minuut als u dan nog niet bent uitgesproken, dan ga ik heel hinderlijk u in de rede vallen en zeggen dat u nog een halve minuut heeft en dan mag u het af gaan ronden. Dan is de microfoon voor u, gaat uw gang. Ja, het rechterknopje.

De heer Krechting: Geachte commissie, voor u zit een onthutste gemeenteburger die op oneigenlijke gronden is aangeschreven om een drie meter brede groenstrook te moeten ontruimen, terwijl er al zeventien jaar lang een participatieovereenkomst bestaat, tot grote tevredenheid en zonder enige klacht, geheel in lijn met het gemeentelijk streven voor meer bewonersparticipatie. Van de huidige negen bewoners aan de Park Oosterspaarn westzijde zijn er nog vijf, te weten de meerderheid, die allemaal na 2004 een overeenkomst hebben gesloten. Die collectiviteit was namelijk voorwaarde voor de heer Nico van der Lans, toenmalig hoofd Groen stadsdeel Oost. Dat sommigen deze overeenkomst niet zo snel kunnen opdiepen is natuurlijk geen reden te veronderstellen dat ze er niet zouden zijn. Sterker, de gemeente zelf heeft helemaal niets in haar archief. Ik spreek hier namens bijna alle bewoners, de oorspronkelijke en de nieuwe. Het verwijt aan nieuwe bewoners dat zij geen contact met de gemeente zouden hebben opgenomen is natuurlijk niet laakbaar. Als niemand je iets meldt, ook de gemeente niet, hoe kun je dan weten dat de betreffende groenstrook in bruikleen is? Dat er volgens het – overigens wel heel standaard – groencontract geen hagen geplant hadden mogen worden is zeer bevreemdend, want er stond al een enorme brede, ontoegankelijke haag. Na het planten van onze nieuwe haag in 2004 kwam de heer Van der Lans regelmatig langs en met instemming beoordelen. Ik was erbij en ik was er getuige van. Dan de tendentieuze brieven van de heer Bolwidt, dat de Gasunie recentelijk zou hebben aangegeven dat obstakels van de gasleiding moeten worden verwijderd is voor bewoners helder en zij zullen hier zeker uitvoering aan geven. Maar we hebben nooit informatie ontvangen over de exacte positie van de gasleiding, niet in 1995, ook niet daarna. U zult begrijpen hoe groot de verbazing was toen wij van de heer Bolwidt moesten vernemen dat de leiding zo dicht tegen de erfgrans lag. Nog bizarder, in het participatiecontract wordt zelfs met geen enkel woord gerept over een gasleiding. Een koper is weliswaar in eerste instantie zelf verantwoordelijk voor het uitzoeken van eventuele beperkingen, maar het expliciet melden van de exacte locatie van een transportgasleiding is toch echt wel verplicht. Een rechter zal namelijk altijd de beoordeling maken van het door de verkoper verzwegen feit. Dit omdat de verkoper in redelijkheid kan verwachten dat de koper hiervan hinder kan ondervinden. Ik kom tot de afronding. Hoe nu verder? Bewoners zouden graag een herziene participatieovereenkomst aangaan om te voorkomen dat de huidige groenstrook wordt vernietigd en vervangen door een niet te onderhouden alternatief. De recente brief van project- en contractmanagement bevestigt namelijk dat de vele dode bomen in het park niet vervangen zullen worden. Dat belooft weinig goeds voor een nieuwe inplant. Inmiddels dendert de ontruimingstrein voort. Graag zouden wij deze kafkaïaanse ontwikkeling stoppen, de commissie

verzoeken dit onderwerp te willen agenderen en maatregelen treffen tot opschorting van alle voorbereidende ontruimingsactiviteiten, in afwachting van een nieuwe participatieovereenkomst. Ik dank u.

De voorzitter: Dank u wel, mijnheer Krechting. Zijn er nog vragen van deze commissie? Ja, dan geef ik u zo meteen het woord. Dan ga ik eerst even iets aan mijnheer Krechting mededelen. U heeft een paar keer een naam genoemd van een ambtenaar. Dat is niet gebruikelijk, dus mochten er vragen komen specifiek over deze kwestie, dan verzoek ik u om deze naam niet te herhalen.

De heer Krechting: ...?.

De voorzitter: Oké, dat kan gebeuren, daarom zeg ik hem nu nog even. Geen enkel punt. Mijnheer Trompetter, gaat uw gang.

De heer Trompetter: Dank u wel, voorzitter. Dank u wel voor het inspreken, mijnheer Krechting. U geeft dus echt aan dat het volstrekt onduidelijk is waar de gaspersleiding zich zou moeten bevinden, dus of die nou precies onder uw grond, op uw grond, of waar die ook ligt. Heeft u hem dan nog nagevraagd waar die zou kunnen liggen, en hoe dat zat?

De heer Krechting: Nee, er was ons ooit bij de koop van de woning – toen moesten de woningen nog gebouwd worden – gemeld dat er in het park een leiding lag en dat de reden was dat daar in de toekomst nooit woningen gebouwd zouden worden. Nou, dat is mooi. Maar niemand heeft gezegd: daar ligt die.

De heer Trompetter: Dank u.

De voorzitter: Dank u wel, mijnheer Trompetter. Mevrouw Wisse.

Mevrouw Wisse: Dank u wel. U heeft nu als bewoners besloten dat alle bestratingen en de huisjes en de speeltoestellen enzovoort weggaan, die dan nu op de gasleiding blijken te liggen. U heeft dat vast gemeld aan de gemeente en heeft de gemeente toen gezegd: in dat geval, en ook gezien jullie burgerinitiatief volgens mij voor het onderhoud van de rest van het park, kunnen we misschien tot nieuw overleg komen?

De heer Krechting: Helaas niet. Zoals ik al net zei, de ontruimingstrein dendert voort. Het voornemen is per einde december alles te ontruimen, de struiken eruit te halen en dan weer terug te ploegen naar de situatie van begin 2000. Maar nee.

De voorzitter: Mijnheer Van den Doel.

De heer Van den Doel: U spreekt over – dank u voor het inspreken, trouwens – u spreekt over vijf oorspronkelijke bewoners, terwijl de brief vermeldt dat het er maar twee zijn. Heeft de gemeente nog daarop gereageerd, heeft u daarop gereclameerd?

De heer Krechting: Nee, ik heb het wel gemeld in de correspondentie, maar daar is nooit meer op terug gekomen. Maar ik hechtte er wel aan om te zeggen: het zijn er geen twee, maar het zijn er vijf. Want dat is de feitelijke situatie.

De voorzitter: Mevrouw Van der Windt.

Mevrouw Van der Windt: Dank u wel voor uw bijdrage. Wat ik mij ook nog afvroeg, ik ben ook wezen kijken ter plekke en ik moet zeggen dat ik zeker in dat park eromheen het betere oerwoudgevoel van Haarlem kreeg. Heeft de gemeente daar nog iets op laten weten, of daar ooit nog wat mee gebeurt, of dat het blijft zoals het nu is?

De heer Krechting: Daar moet ik even refereren aan de beantwoording van, nou geloof ik dat dat het college is, aan een van de fractieleden van de ChristenUnie. Daarin staat expliciet dat de situatie in het park gehandhaafd wordt zoals die is, dat is het beleid. Dode bomen blijven staan, het oerwoud blijft bestaan. Dus straks wordt het oerwoud nog drie meter breder weer als dit allemaal doorgaat. Dan vragen wij ons af: in wiens belang is dit?

De voorzitter: Dank u wel. Zijn er verder nog vragen? Mijnheer IJsbrandy.

De heer IJsbrandy: Dank u wel voor het inspreken. Was bij de aankoop destijds duidelijk kadastraal dat deze strook grond niet bij het perceel hoorde wat in de koopovereenkomst stond?

De heer Krechting: Volstrekt helder. De kadastrale grens zoals die was bepaald bij de koop is ook jarenlang zo gehandhaafd. Daar stond daarachter die hele brede, ontoegankelijke haag, dat was echt helemaal wildernis. Toen zijn we in contact gekomen met de ambtenaar van hoofd Groen – wiens naam ik niet meer kan zeggen nu – en daarmee hebben we in overleg gezegd, op zijn suggestie overigens: u kunt het ook in eigen beheer doen, dan halen wij de struiken weg en dan maak ik een greppeltje – daar zijn tekeningen van, die heb ik al aan u toegestuurd – dat greppeltje is de uiterste grens waarop u zelf die strook in beheer kunt nemen. Als je nu naar het contract kijkt, dan staat er bijvoorbeeld dat je geen hagen mag planten. Nou, dat is een standaardcontract, iedereen heeft gewoon getekend en heeft daar struiken en hagen neergezet, omdat anders iedereen vanuit het park zo je tuin inloopt. Maar de kadastrale grens was volstrekt helder, ja, en is nog steeds helder eigenlijk.

De voorzitter: Mevrouw Van de Raadt.

Mevrouw De Raadt: Dank u wel, voorzitter. Dank u wel voor uw bijdrage. Volgens mij een helder verhaal. Maar ik hoorde ook eigenlijk een vraag aan ons, namelijk of wij dit op onze agenda zouden willen plaatsen. Ja, dat wil ik eigenlijk bij deze wel ondersteunen en dan mijn mede-commissieleden vragen of wij dit inderdaad wat uitvoeriger – dan op een later moment, maar het liefst dan wel voor december, dat hoor ik ook wel echt in uw verhaal, die urgentie – kunnen bespreken. Volgens mij hebben we voor die tijd nog wel een aantal commissies staan, dus ik hoop dat we het erop kunnen zetten.

De heer Krechting: Dat zou fijn zijn, ja.

De voorzitter: Dan lijkt me dat een uitstekend punt om deze vragenronde af te sluiten met de vraag of deze commissie in meerderheid akkoord gaat met de agendering van dit onderwerp? Ja, ik zie een overgrote meerderheid die hiermee instemt. Ik neem aan dat alle vragen die er dan nog leven nog beantwoord kunnen worden. Dus dan wil ik u danken voor uw komst.

De heer Krechting: Dank voor jullie aandacht.

De voorzitter: Dank u wel. Misschien zou u de microfoon nog even uit kunnen zetten. Dank u wel. We hebben nog een inspreker. Nu weet ik niet of hij inmiddels ... Ja, die is er.

Mevrouw ...: 🗨️.

De voorzitter: De inspraakbijdrage van de heer Krechting is ook vindbaar op de agenda, is eraan gehangen, is vindbaar achter de inlog voor de mensen die het toch even na willen lezen. Dank u wel, mijnheer Krechting.

De heer Krechting: Tot ziens.

De voorzitter: De volgende inspreker is de heer Vissers. Hij komt inspreken inzake het onder de aandacht brengen van het Burgerberaad en hij gaat toelichten waarom dat belangrijk is en wat dat precies inhoudt. Hallo. We zijn coronaproof. Mijnheer Vissers, hartelijk welkom. Fijn dat u er bent, fijn om iemand te zien die onder de veertig is als inspreker, dat gebeurt niet vaak, des te leuker. U wilt inspreken over burgerberaad. U krijgt drie minuten de tijd en na tweeënhalve minuut ga ik u hinderlijk onderbreken als u dan nog niet de indruk maakt om af te ronden en dan vraag ik u om af te ronden. Maar voor nu is de microfoon van u. Op het rechterknopje drukken, dan heeft u geluid.

De heer Vissers: Dank u wel. Geachte commissieleden, dank u voor deze gelegenheid om namens Extinction Rebellion in te spreken. Extinction Rebellion is een groep mensen die in opstand komt omdat de regering te weinig doet tegen de klimatologische en ecologische crisis. De gemeente Haarlem heeft vorig jaar de klimaatcrisis uitgeroepen, maar ze pakt deze crisis volgens ons niet grondig genoeg aan. Wij willen door middel van een burgerberaad uit deze impasse komen. Hiertoe biedt een burgerberaad namelijk oplossingen. Een burgerberaad is een groep burgers die via loting uit de hele bevolking is samengesteld. Deze burgers worden eerst ingelicht door experts, vervolgens beraadslagen ze gedurende een aantal weekeinden en tenslotte besluiten ze tot maatregelen. Een burgerberaad wordt in het leven geroepen met een duidelijke bevoegdheid, bijvoorbeeld: de Poolse stad Gdansk hield een burgerberaad over maatregelen tegen overstromingen. Zodra 80 procent van het burgerberaad met de maatregelen instemde, moest de gemeente die overnemen. Een burgerberaad begint met een vraag door de overheid. In Nederland zijn er al een aantal burgerberaden geweest en de praktijk is dat de deelnemers hun plannen geregeld voorstellen aan politici en belangengroeperingen om te zien hoe realistisch die plannen zijn. Doordat politici betrokken zijn, staan ze vaak achter de besluiten. Overigens is er streng toezicht dat burgers geen spreekbuis voor een groep worden. Hun onafhankelijkheid vormt juist de kracht van een burgerberaad. In Frankrijk is er al een burgerberaad geweest voor het klimaat. President Macron heeft 146 van de 149 aanbevelingen doorgegeven, waaronder een verbod op ecocide. Dit is het bewijs dat een groep willekeurig gekozen burgers soms verstrekkende maatregelen in het algemeen belang kan formuleren. Extinction Rebellion Haarlem wil in Haarlem een burgerberaad over klimaat en biodiversiteit. Wij dringen erop aan dat Haarlem de vraag stelt hoe maatregelen genomen kunnen worden. De situatie is ernstig, de gemeente Haarlem erkent dat. Als zij samen met burgers de noodsituatie te lijf gaat, dan zullen de besluiten ook een groot draagvlak hebben. Laat de burgers de politiek helpen, nu het nog kan. Voor meer details bied ik u twee van onze boeken aan. Ik heb hier twee boeken, ik weet niet hoe dat met corona verder gaat, maar ik zal ze hier neerleggen. Ten eerste heb ik het boek 'Burgerberaad: de noodzakelijke update van onze democratie', en ten tweede 'Nu het nog kan', voor meer achtergronden. Bovendien nodig ik u uit voor een informatieavond over het burgerberaad op 27 oktober om acht uur 's avonds in De Pletterij. Op de site van De Pletterij staat nu ook dat evenement online, dus dan kan je al inschrijven daarvoor. Nou, tot dan, ik hoop u dan te zien. Dat was het.

De voorzitter: Dank u wel, mijnheer Vissers. Mijnheer Trompetter, u heeft een vraag aan de heer Vissers. Gaat uw gang.

De heer Trompetter: Dank u wel voor het inspreken, mijnheer Vissers. Ik heb ook kennisgenomen van de bijlagen van de stukken. Bij deze kondig ik een motie vreemd aan de orde van de dag aan voor de eerstvolgende raadsvergadering om dit op de agenda te zetten van de raad. Dank u.

De voorzitter: Het is een beetje ongebruikelijk, mijnheer Trompetter, om een motie vreemd aan te kondigen tijdens de inspraakbijdrage. Hij staat genoteerd, maar het is een beetje een eigenaardige stijfiguur, maar prima.

De heer Aynan: Voorzitter? Mag ik u erop wijzen ...

De voorzitter: Mijnheer Aynan.

De heer Aynan: Mag ik u erop wijzen dat u dat als coalitie ook zelf heeft gedaan?

De voorzitter: Ik heb u niet verstaan, mijnheer Aynan. Wat zei u?

De heer Aynan: U heeft naar aanleiding van het inspreken zelf ook een motie vreemd ingediend. Dus zo ongebruikelijk is dat tegenwoordig niet meer.

De voorzitter: Het gaat om het moment van het melden, mijnheer Aynan. Dat is tijdens een inspraakbijdrage, dat is ongebruikelijk, niet het indienen van een motie vreemd naar aanleiding van een inspreker.

De heer Aynan: Het moment was ongeveer vergelijkbaar met wat nu gebeurt.

De voorzitter: Waarvan akte. Wie mag ik het woord geven, zijn er nog vragen? Mijnheer IJsbrandy.

De heer IJsbrandy: Ja, goedendag. Volgens mij verbind je twee onderwerpen, namelijk de klimaatcrisis en alles wat daaraan vastzit en een element van democratische besluitvorming. Daar hebben we natuurlijk van alles voor geregeld in Nederland en het burgerberaad doet ook erg denken aan de aanbevelingen van David van Reybroeck over andere vormen van democratie. Heel veel voor te zeggen, maar of je die twee nou per se moet verbinden en of de een dan de oplossing is voor het ander, dat waag ik toch wel te betwijfelen. Dus hoe kijken jullie daar nou specifiek naar?

De heer Vissers: Ik denk dat de politiek zoals het nu is, blijkbaar lukt het niet om eruit te komen om goede, ingrijpende maatregelen te nemen die genomen moeten worden om de klimatologische crisis te redden eigenlijk. Als een burgerberaad dit wel zou kunnen, dan pleit ik daar helemaal voor.

De voorzitter: Een vervolgvraag van de heer IJsbrandy. Gaat uw gang.

De heer IJsbrandy: Volgens mij is er aan ambities en plannen geen gebrek, zowel op het niveau van de Europese Unie als op klimaatakkoorden, klimaatwetten. We hebben van alles en nog wat, we hebben harde doelen, we hebben concrete paden die daarheen moeten leiden. Dus het probleem zit niet zozeer in de planvorming, ook niet in de techniek per se, maar in de doorzettingsmacht, of laat ik zeggen de mogelijkheid om dingen die we bedenken als doel, om die ook te realiseren. Dat heeft natuurlijk heel veel te maken ook met financiële ruimte en met allerlei andere concrete, technische aspecten die daar ook een rol in spelen. Dus ik zie nog niet zo één, twee, drie hoe een burgerberaad dat soort problemen nou gaat oplossen.

De voorzitter: Mijnheer IJsbrandy, zit er nog een vraag in uw vaststelling, of ...?

De heer IJsbrandy: De vraag is: hoe kijken jullie daarnaar?

De voorzitter: Mijnheer Vissers, hoe kijkt u daar tegenaan?

De heer Vissers: Ik denk dat een burgerberaad juist de politiek kan helpen daarin vooral. Dus het is niet iets dat in plaats van is, het is daarnaast, en ook voor politici om juist die ingrijpende maatregelen te durven nemen. Want ze weten allemaal dat het moet gebeuren, maar niemand durft het te doen, omdat ze toch ook bang zijn om niet meer herkozen te worden, of iets in die richting, en dat er geen draagvlak is voor die keuzes als politici die maken. Als burgers ze maken, dus een doorsnee van de samenleving, dan zal dat er waarschijnlijk wel zijn.

De voorzitter: Dank u wel, mijnheer Vissers. Mevrouw Wisse, gaat uw gang.

Mevrouw Wisse: Heeft u uw idee al voorgelegd aan wethouder Botter misschien?

De heer Vissers: Ja. Nou, ik heb het niet zelf gedaan, maar iemand anders van mijn groep die met mij meedoet heeft dat gedaan.

De voorzitter: Een aanvullende vraag van mevrouw Wisse.

Mevrouw Wisse: Wat zei hij daarop?

De heer Vissers: O, ik weet niet precies, want ik was niet bij dat gesprek aanwezig. Dus nou ja, ik kan daar niet zo veel over zeggen.

Wethouder Botter: .

De heer Vissers: Oké.

De voorzitter: De heer Botter stelt vast dat hij de 27e aanwezig is bij het debat in De Pletterij. Mevrouw De Raadt, gaat uw gang.

Mevrouw De Raadt: Dank u wel, voorzitter. Dank u wel voor uw bijdrage. Nou, ik heb er ook daadwerkelijk wat van geleerd, want ik kende het niet, het burgerberaad. Ik had uw bijdrage al even eerder gelezen en ik moet zeggen, ik vind het eigenlijk wel een heel interessant onderwerp. Ikzelf en mijn partij niet de grootste fans van het referendum bijvoorbeeld, maar dit klinkt al een stuk doordachter, dus zeker interessant. Alleen, op het gebied van landelijke politiek kan ik me goed voorstellen, alleen, heeft u dan zelf al in gedachten wat voor maatregelen wij hier op lokaal niveau zouden kunnen nemen, wat zou er dan uit zo'n burgerberaad kunnen komen die wij daadwerkelijk ook in ons eentje hier lokaal kunnen doorvoeren? Heeft u daar misschien al ideeën over?

De voorzitter: Mijnheer Vissers.

De heer Vissers: Ja, dat is inderdaad ook een vraagstuk. Ik denk dat een landelijke zou natuurlijk helemaal mooi zijn, maar uiteindelijk, lokaal moeten we toch ook beginnen. Bijvoorbeeld de terrasverwarming zou bijvoorbeeld in Haarlem afgeschaft kunnen worden. Dat is iets dat ook landelijk bepaald moet worden, maar als de coronacrisis iets laat zien, is dat lokaal ook harde maatregelen genomen kunnen worden. Dus ik denk dat dat zeker ook zou kunnen.

De voorzitter: Dank u wel. Mijnheer Aynan.

De heer Aynan: Mijnheer Vissers, hartstikke bedankt voor het inspreken. Gaaf dat jongeren hun weg naar de politiek weten te vinden. U had het over het burgerberaad samenstellen door middel van loting. Waarom loting, om hoeveel mensen gaat het, en hoe gaat u ervoor zorgen dat het toch een soort afspiegeling is? Of is dat helemaal niet uw streven?

De heer Vissers: Ik durf er niet heel veel over te zeggen, daarvoor nodig ik u toch echt uit voor die informatieavond, daar komt echt een expert die al heel veel daarvan weet. Maar zoals ik het nu heb begrepen zou dat dan op postcode gaan, of iets in die richting, en een groep van honderd tot tweehonderd mensen zijn.

De heer Aynan: Nou, gaaf. Ik kom, hoor.

De voorzitter: Dank u wel, mijnheer Vissers. Ik denk dat we alle vragen nu wel gehad hebben. De uitnodiging staat, 27 oktober. Ik heb al veel mensen gehoord ... Ah, mijnheer Van den Raadt wil nog even wat toevoegen. Gaat uw gang.

De heer Van den Raadt: Ja, ik wilde eigenlijk in het begin vragen: heeft u al een afspraak met een partij gemaakt dat zo'n motie wordt ingediend? Maar dat werd al meteen ingekopt, dus dat hoeven we niet meer te vragen. Die gaan wij natuurlijk ook steunen, hartstikke goed dat u een burgertop, burgerberaad gaat organiseren. Dat is de toekomst. Er worden net complimenten gegeven dat u de weg naar de politiek kunt vinden, maar ik raad u aan beter de weg naar de burger te vinden, in plaats van naar de politiek. Dus hartstikke goed waar u mee bezig bent. Maar uw eerste opmerking was geloof ik – ik kwam net binnenlopen – dat u eigenlijk vond dat er te weinig aan het groenbeleid gedaan werd. Als u kijkt naar welke partijen hier in de coalitie zitten die voorstrevend zijn voor groen, of klimaatdrammers zijn, bent u dan enigszins teleurgesteld in de afspiegeling in het groenbeleid qua politieke groeperingen?

De voorzitter: Mag ik ... Ik wil even ingrijpen. Dit lijkt me niet echt een informatieve vraag aan de heer Vissers, dit lijkt me meer een publieke vraag voor de Bühne en ik wil eigenlijk niet mijnheer Vissers daaraan blootstellen.

De heer Van den Raadt: Nou, het was een persoonlijke vraag aan mijnheer Vissers, want hij komt hier inspreken.

De voorzitter: Nou, dan stel ik voor dat u hier persoonlijk mijnheer Vissers op 27 oktober ...

De heer Van den Raadt: Bent u persoonlijk een beetje teleurgesteld ...

De voorzitter: ... Daarop aanspreekt ...

De heer Van den Raadt: ... In het beleid wat wij hier voeren als politiek?

De voorzitter: Wij gaan hier geen politiek voeren over de hoofden van de sprekers, zo simpel is het.

De heer Van den Raadt: Nou, dat kan ik toch vragen? Waarom mogen we wel wat over een burgertop vragen?

De voorzitter: Zijn er verder nog vragen hier vanuit deze commissie?

De heer Van den Raadt: Ja, dank u wel, voorzitter.

De voorzitter: Dank u wel, mijnheer Van den Raadt.

De heer Van den Raadt: Bent u van GroenLinks?

De voorzitter: Dank u wel, mijnheer Vissers. U heeft een paar keer het compliment gekregen dat u de weg naar de politiek heeft gevonden. Ik zou zeggen: hou dat vol. En ik hoop ook dat u de weg naar buiten hier kunt vinden via de ... Uw tijd zit erop, bedankt en veel succes. 27 oktober, zet het in uw agenda. Het boekje ligt hier voor de mensen die dat willen inzien. Dank u wel.

De heer Vissers: Het is ook te downloaden.

De voorzitter: En het is ook te downloaden?

De heer Vissers: Inderdaad, ja.

De voorzitter: Wat is het adres ook weer? Ja?

De heer Vissers: Ik denk op de site van ExtinctionRebellion.nl, maar dat ...

3. Mededelingen commissieleden en wethouder(s)

De voorzitter: Is de heer Snoek aanwezig?

Mevrouw ...: Ja, die zit al te wachten.

De voorzitter: Ja? Oké, de heer Snoek heeft een besloten mededeling. Wij moeten, want we hebben wel eens problemen met beslotenheid die wij willen en die de techniek toelaat, dus we gaan eerst even checken of alle luidsprekers ook daadwerkelijk uitstaan op het moment dat wij hem op beslotenheid zetten, om niet het risico te lopen dat er allerlei mensen meeluisteren. En de heer Vissers moet het pand ook nog verlaten, dus we nemen even een minuutje schorsing, dan gaat onze griffier even kijken of alles ...

Schorsing

Besloten mededeling

De voorzitter: Het onderwerp is afgesloten, helaas, mijnheer Aynan. En we zijn weer terug, we zijn weer openbaar, neem ik aan. Welkom terug, kijkers thuis.

Ter advisering aan de raad

6. 20.00 uur MijnHaarlem fase 2 (JB)

De voorzitter: We gaan na een besloten mededelingen van een van de wethouders door met agendapunt 6, dat betreft MijnHaarlem fase 2. De raad wordt gevraagd een budget van 262.500 euro beschikbaar te stellen voor de ontwikkeling van MijnHaarlem fase 2 en de kosten te dekken uit het Investeringsplan 2020 van de Digitale Informatie ICT ... Transformatie ICT, moet ik zeggen. Dit stuk staat ter advisering op de agenda. De

commissie zal vanavond bepalen of dit voorstel rijp is voor behandeling in de raad. Aan wie kan ik een eerste termijn geven? Mevrouw Wisse.

Mevrouw Wisse: Dank u wel. Ik heb een technische vraag gesteld over een ter kennisnamestuk, een 213a-onderzoek, waarvan de centrale vraag is: draagt de digitalisering van de dienstverlening bij aan zowel de dienstverlening richting klanten als aan efficiënte bedrijfsvoering? Dat gaat onder andere, dat 213a-onderzoek, over MijnHaarlem. Het leek mij toen ik dat zag dat het dan handig is om eerst het 213a-onderzoek af te ronden, daar de conclusies voor MijnHaarlem uit te trekken en vervolgens pas krediet vrij te geven en door te gaan met MijnHaarlem. Ik heb het antwoord op de technische vraag gezien, de afdelingsmanager denkt daar anders over. Als de meerderheid van de raad vindt: dit kan door, we hoeven niet te wachten op 213a. Dan gaat de PvdA mee, maar ik ben benieuwd naar wat de rest van de commissie hiervan vindt.

De voorzitter: Wie wil het woord? Mijnheer IJsbrandy.

De heer IJsbrandy: Wij steunen deze vragen, deze insteek van de PvdA, want het viel ons ook op dat eigenlijk het hele plan achter MijnHaarlem vooral is ingestoken op basis van een enquête onder gebruikers, dus: wat wil de gebruiker, wat wil de inwoner, de burger, het bedrijf wat dienstverlening van de gemeente vraagt? Dat is natuurlijk een hele goede basis om naar dienstverlening te kijken. Aan de andere kant, het is natuurlijk ook de bedrijfsvoering inderdaad en de efficiency daarvan wordt in ieder geval beïnvloed door de manier waarop je MijnHaarlem en de follow-up die daar verder achter zit organiseert. De vraag die we hebben is eigenlijk: waar wordt nu geborgd dat er ook vanuit de bedrijfsvoering naar dit soort zaken gekeken wordt? Bijvoorbeeld in het kader van het sociaal domein is wel gesproken over de wenselijkheid van een soort huishoudossier, waarbij je dus huishoudens die op de een of andere manier in het sociaal domein hulp krijgen, dat dat ook voor alle hulpverleners toegankelijk is op de een of andere manier, zodat niet allerlei overdrachten van informatie constant op een moeizame manier moeten plaatsvinden. Dat is ook een vorm van digitalisering. Ook daar kun je MijnHaarlem natuurlijk voor inzetten, voor de betrokken huishoudens en daar hun eigen verhaal zeg maar in vast te leggen. Dat soort aspecten, dus waar dient het ook de efficiency van de bedrijfsvoering, mis ik eigenlijk volledig in het hele plan van aanpak voor MijnHaarlem. Dus de vraag is eigenlijk: hoe kijkt u daarnaar, wethouder?

De voorzitter: Dank u wel, mijnheer IJsbrandy. Mevrouw Van der Windt.

Mevrouw Van der Windt: Dank u wel, voorzitter. D66 snapt de vraag van de Partij van de Arbeid en we zijn dan ook erg benieuwd naar uw antwoord daarop. In aanvulling daarop hebben wij ook technisch uitgevraagd wat dit betekende dat Haarlem over zou gaan naar MijnHaarlem, terwijl Zandvoort, waarmee we een ambtelijke fusie hebben, dat niet doet. Het antwoord is op zich duidelijk, maar ik ben erg benieuwd wat de wethouder daarvan vindt. Is het nou gewenst dat we in een situatie komen dat we één ambtelijke organisatie hebben en dat de beide gemeentes die die ambtelijke organisatie bedient steeds verder uit elkaar gaan lopen wat betreft ondersteuning en dingen als MijnHaarlem? Dank u wel.

De voorzitter: Dank u wel, mevrouw Van der Windt. Mijnheer Gün.

De heer Gün: Voorzitter, dank u wel. Eerst heel kort namens de heer Smit. Die wil graag dat het stuk doorgaat als hamerstuk met stemverklaring, want hij wil een algemene opmerking plaatsen betreffende dit onderwerp. Nou, dan mijn verhaal namens GroenLinks. GroenLinks vindt het een goede ontwikkeling, wethouder. Wat ons betreft kunt u doorgaan en geven we het krediet vrij. Het is echt van deze dag en van deze tijd dat we steeds weer MijnEnergiebedrijf, MijnSalarisverwerker, maar dus ook MijnGemeente, MijnHaarlem krijgen. Het is een

goede ontwikkeling, het past bij de tijd. Maar er zijn wel een aantal waarborgen nodig en die vragen wij van u en wij willen ook graag een toezegging van u dat u een aantal zaken waarborgt. Zoals, en dat is zojuist al even aangegeven door de heer IJsbrandy, dat er ook bijvoorbeeld goed gekeken moet worden naar informatiebeveiliging en privacy. Dat moet altijd goed geborgd zijn, dat moet enkel toegankelijk zijn voor, et cetera, et cetera, et cetera. Het tweede is dat de – even kijken, wat had ik nou, want nu zit ik weer naar de heer Smit te kijken – o ja, dat het click-call-face-principe gewaarborgd moet blijven. Dus dat we altijd ook een niet-digitaal loket beschikbaar moeten houden voor de minder digivaardige mensen en we dus de fysieke loketten ook niet gaan afschalen, omdat we een digitale omgeving hebben. Nou, als u dat kunt waarborgen, dan steunen wij hier u volledig in. Dank u wel.

De voorzitter: Dank u wel, mijnheer Gün. Mijnheer Trompetter.

De heer Trompetter: Dank u wel, voorzitter. Ik kan me de vragen wel voorstellen van de PvdA en ook gesteund door Hart voor Haarlem, maar ook de vragen juist van GroenLinks over de privacy. Ik ga er zelf van uit dat naarmate er meer geautomatiseerd wordt, dat dat ook efficiënter voor de bedrijfsvoering is. Actiepartij kan instemmen met het voorstel, de dienstverlening aan digitaal vaardige inwoners zal ermee verbeteren. Mijn fractie hoopt en verwacht dat de dienstverlening aan niet-digitaal vaardige burgers op orde blijft en zelfs verbetert. Dat lijkt ook de intentie van het artikel 213a-onderzoek, in ieder geval dat te onderzoeken. Kan de wethouder dat bevestigen? Dan heb ik nog een vraag, mijn fractie heeft nog een vraag. Is er een extern softwarebedrijf bij dit proces betrokken en zo ja, zijn er financiële garanties dat de software goed werkt en de gemeente krijgt waar zij voor betaalt, en ligt er een goed service level agreement onder? Dank u.

De voorzitter: Dank u wel, mijnheer Trompetter. Mevrouw Booms.

Mevrouw Booms-van der Meer: Dank u, voorzitter. Mijn Haarlem fase 2 ziet er goed uit, maar de ChristenUnie vraagt zich af of dit alles is wat nodig is, of dat er meer digitale ambities zijn. Verder verwijzen we naar onze schriftelijke vragen over de toegankelijkheidseisen, want daar voldoet Haarlem.nl niet aan. De vraag is: gaat Haarlem.nl daar wel aan voldoen? Dank u.

De voorzitter: Mijnheer Trompetter, u heeft een interruptie op mevrouw Booms? Gaat uw gang.

De heer Trompetter: Ja, mevrouw, bedoelt u dus dat het dan niet toegankelijk is voor mensen met een beperking, bedoelt u dat?

Mevrouw Booms-van der Meer: Het voldoet in ieder geval niet aan de eisen, dus niet voor iedereen is het goed toegankelijk.

De voorzitter: Mevrouw De Raadt.

Mevrouw De Raadt: Dank u wel, voorzitter. Het CDA is eigenlijk aangenaam verrast dat dit hier nu voorligt. We juichen ook toe dat dit is opgepakt en het lijkt ook zeker op serieuze wijze te worden uitgevoerd. Dus vanuit het CDA vooral complimenten – niet alleen omdat hij jarig is, maar omdat hij ze lijkt te verdienen. Want het plan klinkt echt reëel, het is doordacht, het budget blijft ook binnen de perken. Dus ja, niks te zeuren eigenlijk. Inhoudelijk nog wel een vraag, maar dat gaat meer over omdat het niet specifiek benoemd is. Dus wij vroegen ons af: bijvoorbeeld digitaal vergunningen aanvragen, is dat ook iets wat in de toekomst dan mogelijk gemaakt moet worden? Hetzelfde geldt eigenlijk voor het Wob-verzoeken indienen en ook het digitaal bezwaar maken tegen de ozb-aanslag, bijvoorbeeld. Nou ja, dat wordt dus nergens nu nog specifiek benoemd, dus ik vroeg me

af of daar de wethouder nog even op zou kunnen reageren. Dan wat betreft de vraag van de PvdA. Als ik het stuk erbij pak met de onderzoeksopzet van de 213a-onderzoeken, dan lijken die onderzoeksvragen zich vooral te richten op eigenlijk: wat gebeurt er nadat MijnHaarlem al tot stand is gebracht? Dus welke doorontwikkeling heeft MijnHaarlem doorgemaakt, welke doorontwikkelingen staan nog gepland? Dus mijn eerste interpretatie daarvan was dan, en dan het antwoord op de PvdA, dacht ik: dan moeten we toch wel eerst dit goedkeuren, eerst dit verder laten ontwikkelen en dan wordt het 213a-onderzoek daarna uitgevoerd. Maar goed, als de wethouder dat anders ziet, dan horen wij het graag. Tot zover.

De voorzitter: Dank u wel. Mijnheer Aynan.

De heer Aynan: Dank u wel, voorzitter. Zoals u weet is een van de speerpunten van Jouw Haarlem een dienstbare overheid. Dit is een stap in de goede richting. De toegankelijkheid en dienstverlening gaat volgens ons echt beter worden, juist omdat het gebaseerd is op input vanuit de burgers. Dus Jouw Haarlem gaat voor MijnHaarlem.

De voorzitter: Ik zat inderdaad te wachten op een woordspeling, daar was 'ie. Dank u wel, mijnheer Aynan. Hij lag een beetje voor de hand. Wie kan ik het woord geven verder? Nee? Dan geef ik het woord aan de wethouder. Wethouder, gaat uw gang. We gaan even een technisch dingetje oplossen.

Wethouder Botter: Ja, deze doet het al. Ik ben dan eventjes nu de inspreker namens het college. Ik zal even antwoord geven op de vragen die gesteld zijn. Ik kan me heel goed voorstellen dat u die vragen heeft over artikel 213a. Ja, dat lijkt net of er sprake is inderdaad van enige tegenstrijdigheid. Dat is geenszins het geval, want het artikel 213a-onderzoek, dat richt zich ook met name op de vraag hoe zich het heeft ontwikkeld de afgelopen jaren. We zijn al een tijdje bezig met ook MijnHaarlem, daar hebben we weinig ruchtbaarheid aan gegeven, omdat het vooral zeven verschillende werkprocessen waren die op dit moment operationeel zijn. Maar het artikel 213a richt zich vooral ook op de vraag, want we hebben de afgelopen jaren ook op andere terreinen geld uitgegeven aan digitalisering. De vraag is: is dat geld op een juiste manier besteed, zijn we met digitalisering op een juiste manier omgegaan? Ik wil graag even in herinnering roepen dat wij in 2013 bij de reorganisatie bijvoorbeeld acht of negen fte gekort hebben op de afdeling van het KCC, in de veronderstelling dat alles digitaal zou gaan. We zouden eigenlijk ook niks meer via schriftelijke media doen en dat heeft helemaal verkeerd uitgepakt. Daar zijn we nu ook nog steeds bezig – en dat zult u straks ook bij de begroting zien – om zaken te repareren bij het KCC om te zorgen dat er voldoende personeel is, omdat we ook gewoon vinden dat de dienstverlening op orde moet zijn. Dus het onderzoek van het 213a is vooral om te kijken: hebben wij de afgelopen jaren op een juiste manier de keuzes gemaakt om dat te investeren in ICT en digitale dienstverlening? Als je kijkt nu naar de ontwikkeling van MijnHaarlem is dat iets wat eigenlijk niet meer te stuiten is. Het is een traject waar we heel hoge verwachtingen van hebben, ook in het kader van de dienstverleningsvisie die ik over een maand met u ga bespreken. Dan is er ook een ander antwoord op de vraag van de ChristenUnie: MijnHaarlem is iets anders dan de website Haarlem.nl. Ik heb volgens mij al toen we het hadden over de discussie van de Quick Scan Lokale Democratie aangegeven dat ik binnenkort ook met een voorstel naar u toekom om de website helemaal te veranderen. De website is verouderd, werkt gewoon onvoldoende, is niet klantvriendelijk en die zal moeten worden aangepast. Dan worden ook een aantal zaken meegenomen als het gaat over de toegankelijkheid voor mensen met een beperking, zodat wij volledig voldoen aan de eisen die daar ook aan worden gesteld. Dat is nu inderdaad, zoals de ChristenUnie ook aangeeft, niet het geval, maar het heeft geen zin meer om deze oude website te updaten. Wij moeten gewoon meteen naar een nieuwe manier van werken en dat wordt dan Haarlem.nl en onder Haarlem.nl komt MijnHaarlem te hangen. Dus u moet het zich zo voorstellen dat u op een gegeven moment gaat u naar

MijnHaarlem.nl en dan ziet u aan de rechter- of linkerbovenhoek MijnHaarlem staan en daar klikt u op en dat is dan eigenlijk net hetzelfde als bij een Ziggo, of bij een zorgverzekeraar, dat u op die manier in uw eigen omgeving komt. Ik zie dat er een vraag is, mevrouw de voorzitter.

De voorzitter: Mijnheer Aynan.

De heer Aynan: Dank u wel. Gaat dat gelijktijdig gebeuren?

Wethouder Botter: Het gaat vrijwel gelijktijdig gebeuren. Dat is heel snel achter elkaar.

De voorzitter: Mevrouw Eckhard.

Mevrouw Eckhard: Gaat dat met je DigiD-code, of gaat dat met wachtwoorden?

Wethouder Botter: Het gaat in principe niet met je DigiD, nee. Nee, we zijn nog wel aan het kijken of dat via IRMA kan, of via andere beveiliging, want dat is ook door verschillende partijen aangegeven. Het moet echt heel erg veilig en goed beveiligd zijn, omdat het gaat over persoonsgegevens. Dus in die zin is het niet de bedoeling dat je daar zomaar bij kunt, maar dat is ook een afspraak die ik met u heb gemaakt en ook in het kader van de onderzoeken in het kader van de Rekenkamer, dat we eigenlijk al heel ver zijn. Ik geloof dat we nu nog één punt van de 23 moeten realiseren – en daar kom ik ook binnenkort met u over te praten – uit het Rekenkameronderzoek als het gaat over persoonsbeveiliging en de toegankelijkheid, of juist het afschermen van onze eigen informatie voor de buitenwereld. Daar kom ik binnenkort ook met u over te spreken, maar daar zijn we al heel erg ver in. Ik zou graag nog even terug willen komen op de andere vragen die zijn gesteld. Naar mijn idee is het dus voldoende geborgd dat die bedrijfsvoering op een goede manier ook geïntegreerd wordt in dit hele verhaal van, zeg maar, MijnHaarlem en Haarlem.nl. Het feit van dat, ik heb niet het gevoel dat Haarlem en Zandvoort heel erg uit elkaar aan het lopen zijn, maar ik kan me door de discussie en de voorbereiding op deze commissie wel voorstellen dat er een verschil van beantwoording is die al eerder natuurlijk aan de orde is geweest bij de voorjaarsnota. Toen werd gesteld door Jouw Haarlem: hoe kan het nou toch dat er verschillende antwoorden worden gegeven als iemand van Zandvoort belt of iemand van Haarlem belt naar het KCC? Ik heb toen gezegd dat de dienstverlening op zichzelf hetzelfde is, alleen, als het gaat om zo'n product als MijnHaarlem hebben wij daar heel bewust een aantal jaren voor gekozen om dat in te zetten. Dat was nog voor de ambtelijke fusie dat we daarmee bezig waren en tot op heden heeft het bestuur van Zandvoort nog niet gekozen, omdat het gewoon ook een financieel verhaal is. Daarmee hoop ik dat u ook van mij kunt aannemen dat we wel degelijk ook kijken naar de kosten tussen Haarlem en Zandvoort, dat de ontwikkeling van een dergelijk product kost gewoon geld. Wij hebben als Haarlem besloten om dat wel te gaan inzetten en Zandvoort is er op dit moment nog over aan het nadenken. Als je kijkt naar de nieuwe visie rondom bedrijfsvoering, dan lopen wij min of meer gelijk op als het gaat tussen Zandvoort en Haarlem. Zandvoort is zich ook aan het beraden of zij ook niet een dergelijke activiteit moeten gaan doen, maar daar zullen ze zelf de financiële middelen voor beschikbaar moet stellen, want dat is niet iets wat in het pakket zit van de overhead. Dus daar kijken we dus heel zorgvuldig naar dat dat gescheiden budgetten zijn.

De voorzitter: U heeft een interruptie van de heer Van den Doel.

De heer Van den Doel: Ja, wethouder, dank u wel voor uw uitleg. Het is voor Zandvoort natuurlijk best wel aantrekkelijk om Haarlem het te laten uitzoeken en als het er is het over te nemen voor een halve cent, zoals dat heet. Ik bedoel, dus mijn vraag is, dat kriebelt altijd als iemand zegt: ik stel het uit. Want straks is het

product er en hoeft er alleen maar een andere naam op en het wordt geïntegreerd tegen heel lage kosten. Hoe kijkt u daar tegenaan?

Wethouder Botter: Nou ja, kijk, sometimes you lose one and sometimes you win one. Als een centrumgemeente heb je natuurlijk ook het voordeel dat je vanuit de Rijksoverheid een aantal budgetten krijgt om een aantal dingen te doen op het terrein van maatschappelijke opvang, of op het terrein van dak- en thuisloosheid voor jongeren, of jeugdzorg. Dus in die zin is het niet zo dat wij alles op een goudschaaltje wegen. Ik kan me heel erg goed voorstellen dat daarin op een gegeven moment dat je dat in de gaten moet houden. Maar het lijkt me in dit geval, wij waren daar toch al mee bezig, wij willen dat. Wij willen een moderne overheidsorganisatie zijn met goede dienstverlening aan onze burger. Als op een gegeven moment daarin Zandvoort kan meeliften en neemt de kosten voor de ontwikkeling die dan nodig is en de kosten voor het implementeren voor zijn of haar rekening, dan heb ik daar geen enkele moeite mee. Ik hoop dat u daarmee voldoende antwoord heeft op uw vraag.

De heer Van den Doel: Dank u wel.

De voorzitter: Mijnheer Gün.

De heer Gün: Voorzitter, dank u wel. Even, de wethouder triggert mij, want hij gaf aan: we zijn bezig met de ontwikkeling van MijnHaarlem. Nu kan ik me indenken dat Haarlem een andere infrastructuur heeft dan andere gemeentelijke organisaties, voor een deel met legacy-applicaties die andere gemeenten niet hebben en dergelijke, en die wil je natuurlijk ook koppelen als je de dienstverlening goed wil organiseren. Maar Amsterdam heeft het oog op MijnAmsterdam, Rotterdam heeft MijnLoket, die geeft een andere naam. Het is niet iets wat helemaal nieuw ontwikkeld hoeft te worden, er zijn gewoon standaardpakketten, commercieel, niet-commercieel, die je dan dient te integreren. Ontwikkelen wij nu zelf iets, of nemen wij standaard software af? Dat is mijn eerste vraag. En de tweede: je ziet bij heel veel commerciële, maar ook gemeentelijke organisaties dat er gebruik wordt gemaakt van DigiD. Klopt het, wat ik zojuist heb begrepen, dat we naar iets anders kijken dan DigiD? Want de SP stelde die vraag ook al. Waarom is er niet gekozen voor DigiD?

Wethouder Botter: DigiD is met alle respect eigenlijk alweer achterhaald en daar zijn heel veel ...

De heer Gün: '...'.

Wethouder Botter: Of ...?

De heer Gün: DigiD of eHerkenning. Want eHerkenning is helemaal van deze tijd.

Wethouder Botter: Ja. Maar kijk, wij doen het niet allemaal op eigen houtje. Wij werken heel nauw samen inderdaad met Amsterdam, Leiden en nog een aantal andere gemeenten. Er is ook vrij recentelijk een proefopstelling geweest in de Raakspoort waarbij mensen aanwezig hebben kunnen zijn om het hele traject van MijnHaarlem te kunnen doorlopen. Dat is gewoon echt iets wat we met elkaar als gemeente ontwikkelen en wat ook in die verschillende gemeenten is uitgetest. Dus in die zin is het niet zo dat we dat voor alleen maar onze rekening doen, dat wij iets unieks doen. Wij doen dat in samenspraak met anderen en dat is meteen ook een antwoord op een vraag die u ook had gesteld, namelijk: in hoeverre zorgen we ervoor dat er ook de mogelijkheid blijft voor mensen die niet digitaal vaardig zijn? Ja, die blijft er. Wij vinden uiteindelijk dat we naar honderd procent digitaal willen, dat is iets wat wel het streven is. Maar zolang we in een samenleving leven waar nog niet iedereen honderd procent digitaal vaardig is, zullen wij ook via andere kanalen zorgen dat

die informatie beschikbaar blijft. Dan het CDA, die vraagt of het mogelijk is dat ook digitaal vergunningen worden aangevraagd en Wob-verzoeken. Daarvan weet ik dat we daar inderdaad mee bezig zijn. De vraag over ozb moet ik nagaan, omdat dat bij Cocensus in beheer is. Dus we hebben de belastingen, die staan daar nog een beetje los van. Misschien is het in de toekomst wel mogelijk om die boel te integreren met elkaar, maar ik kan u daar gewoon op dit moment niet het antwoord op geven en als u mij toestaat, dan zal ik zorgen dat u daar schriftelijk antwoord op krijgt van wat de mogelijkheden in dat verband zijn. Of dat er koppelingen ontstaan, of dat dat op een andere manier georganiseerd wordt, dat weet ik gewoon op dit moment niet. Als het dan gaat over Jouw Haarlem, die aangeeft over dat de dienstbare overheid en de toegankelijkheid gewaarborgd moet blijven. Volgens mij is dat met het systeem wat we nu aan het ontwikkelen zijn zeker het geval.

De voorzitter: U heeft een interruptie van de heer Trompetter.

De heer Trompetter: Ik had nog een vraag gesteld, die is deels beantwoord, of er ook een extern softwarebedrijf in het proces betrokken was en hoe dat dan was geregeld met werkende software en service level agreements. Maar ik heb nu begrepen dat het meerdere gemeentes die hun eigen '...'.

Wethouder Botter: Zelf staat mij bij dat we het vooral met een aantal gemeenten gezamenlijk ontwikkelen. Of daar ook een externe partij bij is, of een commerciële partij – want daar zit ook nog wel verschil in, je kunt als overheid een partner inhuren die semi-overheidachtig is. We proberen zoveel mogelijk via open software te realiseren, maar ook op die vraag zal ik dan schriftelijk bij u terugkomen.

De voorzitter: Mijnheer Aynan.

De heer Aynan: Voorzitter, voor ons was het een constatering, dit is echt gewoon een stap in de goede richting wat dienstbaarheid betreft. Maar ik hoorde GroenLinks een naamsverandering opperen vanwege MijnHaarlem. Is ooit de mogelijke spraakverwarring of een naamsverwarring tussen Jouw Haarlem en MijnHaarlem ter sprake gekomen?

Wethouder Botter: Nee, hoor, en we gaan ook verder niks aan de naam veranderen.

De voorzitter: Was u klaar, wethouder? Zijn er ... Ja, mijnheer IJsbrandy.

De heer IJsbrandy: Ik had nog even specifiek gerefereerd aan het sociaal domein, dat is volgens mij kon ik dat niet zozeer terugvinden hierin. Terwijl we daar toch volgens mij veel behoefte hebben aan een meer digitale ondersteuning van de hele werkprocessen en informatievoorziening.

Wethouder Botter: Hier vrees ik volgens mij een beetje het opknippen van een aantal onderwerpen tussen de verschillende commissies. Binnen de commissie Sociaal Domein heb ik denk ik een maand of acht, negen geleden een budget verdedigd van acht ton wat we in digitalisering in het sociaal domein aan de orde hebben gesteld. Dus er wordt ook heel nadrukkelijk gekeken hoe we de digitalisering in het sociaal domein verder vorm kunnen geven, net zo goed als in andere domeinen. Maar dat zit niet nu in dit project van MijnHaarlem.

De voorzitter: Zijn er verder nog vragen? Dan heb ik een vraag aan u: hoe kan dit naar de raad? Hamerstuk, een hamerstuk met stemverklaring?

De heer Aynan: Hamerstuk.

De heer Gün: Met stemverklaring.

De voorzitter: Met stemverklaring, op verzoek van OPH van de heer Smit. En ik zie alleen maar instemmend geknik en gejuich, dus we gaan het als hamerstuk met stemverklaring naar de raad brengen. Dank u wel, wethouder Botter. Fijne verjaardag, zet hem op. Ik mag toch hopen dat er thuis wel voor u gezongen gaat worden.

7. 20.20 uur Quick wins vergaderen presidium

De voorzitter: Goed, wij gaan verder met het volgende onderwerp, dat is agendapunt 7, 'Quick wins vergaderen presidium'. Daar hebben wij geen wethouder voor nodig, dat gaat over onszelf en wij gaan zelf daar iets over besluiten. Wij hebben hier eerder een gesprek over gehad en ik heb de band teruggezien. Dat was behoorlijk rampzalig, kan ik u melden, want het was allemaal volstrekt onduidelijk en vaag wat we nou precies moesten besluiten op basis daarvan en hoe dan. We hebben nu geprobeerd het proces enigszins te structureren. Dus ik ga u zo meteen drie vragen voorleggen. Die vragen dient u, als u zich daarin kunt vinden, te beantwoorden met: dat gaan we doen, dat gaan we niet doen, of dat gaan we meenemen naar de raadsconferentie die is aangekondigd bij de vorige raadsconferentie. Goedenavond, burgemeester, neemt u plaats. Die volgende raadsconferentie ... Of, dat weet ik nog niet, maar de vorige was op 29 augustus. Goed, het gaat over de quick wins wat betreft de vergaderingen. Er is een aantal suggesties gedaan voor die quick wins, waaronder een andere verdeling van de onderwerpen, een verplaatsing van de onderwerpen naar andere commissies. Dus nu komt vraag 1, let u goed op en ik ga zo meteen handen vragen en dan gaan wij gewoon turven.

Mevrouw ...: '...'.
[Yellow box]

De voorzitter: Wat zeg je?

Mevrouw ...: Per fractie '...'.
[Yellow box]

De voorzitter: Ja, per fractie. Mijnheer Aynan, ja.

De heer Aynan: Een beetje van de orde. Dit is zeg maar een voortvloeiende uit een vorige vergadering, voordat we de raadsconferentie hadden georganiseerd. Het lijkt mij eerlijk gezegd gewoon achterhaald, in het licht van de conclusies die we daar hebben getrokken samen.

De voorzitter: In raadsconferentie?

De heer Aynan: Tijdens de raadsconferentie.

De voorzitter: Maar de raadsconferentie is geen officieel orgaan, hè? Dat was een soort van gesprek met zijn allen welke kant het op zou moeten. De poging die ik nu ga doen is om dat in een bepaalde richting te duwen, zodat we daar ook een labeltje aan kunnen hangen: wat gaan we nou precies doen? Want u was daarbij, ik was er bijvoorbeeld niet bij.

De heer Aynan: Ja, daarom zeg ik het. Ik ben bij allebei geweest en de raadsconferentie maakt dit eerlijk gezegd een beetje overbodig, ook omdat we een ander prioriteitenlijstje hebben opgesteld samen. Dus we gaan daar in die werkgroep hoe dan ook over praten en dit is nu eventjes eruit gelicht. Het is inmiddels echt

achterhaald, want in die raadsconferentie is het niet over deze concrete, specifieke zaken gegaan, we hebben echt andere prioriteiten gesteld.

De voorzitter: Mijnheer Rutten.

De heer Rutten: Ik wil mijnheer Aynan daar wel even in bijvallen, want wat natuurlijk interessant is, is dat we de raadsconferentie hebben bedacht in de bespreking waar dit ter tafel lag. Daar was ook de uitkomst in mijn beleving – maar goed, mevrouw de voorzitter heeft de band teruggeluisterd en kon daar ook niet meer wijs uit worden – was ook gewoon: het moet in de raadsconferentie. Daarom was er ook een tweede gekomen voor het zomerreces. Dus ik sluit me wat dat betreft bij mijnheer Aynan aan, maar ...

De voorzitter: Maar ik heb een prachtige oplossing, vooral als dat uw mening is. Dan zegt u bij voorbaat, dan zegt u op alle punten: we gaan het bespreken in de volgende raadsconferentie.

De heer Rutten: Dat ga ik u nu namens de VVD in ieder geval zeggen, maar het vervelende is dat het natuurlijk als we hier een besluit nemen nog steeds het bezwaar is daarover dat we hier een besluit nemen over wat andere commissies gaan doen. Dat is nou niet waar ik voor pleit.

De voorzitter: Uw standpunt is duidelijk. Het gaat om de volgende punten, dus ik ga ze gewoon even noemen en dan kunt u misschien in uw hoofd al besluiten: nou, dat is eigenlijk wel een prachtige suggestie van mijnheer Rutten, we gaan gewoon op alles zeggen: dit schuiven we door naar de volgende raadsconferentie. Het staat u vrij om dat te doen, maar als u zegt: nou, het heeft nu wel lang genoeg geduurd, we kunnen ook iets anders besluiten. Dan heeft u daar ook de mogelijkheid toe. Het gaat om één: voor een evenwichtiger verdeling van de portefeuilles over de commissies wordt de portefeuille Vastgoed, zit nu in Ontwikkeling, wordt toegevoegd aan de commissie Bestuur. Punt twee: hetzelfde om dezelfde motivatie gaat de portefeuille Cultuur, ook nu in Ontwikkeling, naar de commissie Samenleving. Als consequentie daarvan betekent dat dat de vergaderavonden gaan veranderen, namelijk dat de commissie Ontwikkeling dan gelijk zal vergaderen met de commissie Bestuur en de commissie Beheer gelijktijdig gaat vergaderen met de commissie Samenleving. Deze drie punten liggen voor. Dan ga ik het mezelf en u heel makkelijk maken. Mijnheer Rutten stelt voor om alles door te schuiven naar de eerstvolgende raadsconferentie en de werkgroep die nog samengesteld ... Is die inmiddels samengesteld? Nee? Die is nog in ontwikkeling, maar dan bedoel ik niet de commissie Ontwikkeling, want die heeft het al druk genoeg, ik bedoel gewoon het werkwoord ontwikkelen, zeg maar. Dus, de vraag is: mag ik handen zien voor de mensen die ervoor zijn om het ... Nee, nee, ik doe het even ... Ja, maar per fractie, maar gewoon even handen, want dat zijn de fracties die vertegenwoordigd zijn, toch?

De heer ...: '...'.

De voorzitter: Ja, ik snap dat, de vorige keer ben ik daar ook de mist in gegaan met improviseren. Maar ik ga nu even gewoon vragen: welke fracties – en u vertegenwoordigt hier een fractie – zijn ervoor om al deze punten door te schuiven naar de komende raadsconferentie onder begeleiding van de werkgroep die op dit moment wordt samengesteld? Dat betekent ...

De heer ...: '...'.

Mevrouw ...: '...'.

De voorzitter: Ja, dat betekent VVD, ...

De heer ...: '...':

Mevrouw De Raadt: Voorzitter, ik ben een klein beetje in verwarring, want ik was namelijk niet bij die vorige raadsconferentie. Maar ik ging er eigenlijk van uit toen ik dit had gelezen dat dit juist uit de eerste raadsconferentie ook was gekomen en dat het werd meegenomen naar de tweede. Maar nu begrijp ik dat daar dus blijkbaar iets anders is besloten. Dus ik weet even niet zo goed meer wat ik moet doen, dus ik moet eigenlijk met mijn fractie gaan overleggen met degenen die wel bij de raadsconferentie waren.

De voorzitter: Nou, mevrouw De Raadt, dit onderwerp is onderdeel van die quick wins. We hebben het op een gegeven moment echt, het is al een tijdje terug, hebben we het heel uitgebreid hierover gehad. Dat was een buitengewoon chaotische vergadering waarin ik zelf mea culpa moet zeggen, 12 maart was dat, dat zou kunnen. Wij zijn er toen niet uitgekomen. We hebben wel besloten dat bijvoorbeeld een van de quick wins was de vragenuurtjes samenvoegen en dat er voorafgaand aan elke commissie een collectief vragenuur te organiseren. Die is inmiddels doorgekomen, dat was een van de quick wins. Deze quick wins, we kwamen er niet uit, want deze is toch wat veelomvattender. Er wordt wat verschoven qua portefeuilles, maar ook qua samenstelling van de avonden. Die was ingewikkeld, dus daar moeten we het nog een keer over hebben. Mijnheer Aynan.

De heer Aynan: Het is echt gewoon onnodig ingewikkeld gemaakt. Mevrouw De Raadt stelt terecht een vraag. Volgens mij, mevrouw De Raadt, we hebben 4 september een keurig verslag van de raadsconferentie gehad en daarin is ook een prioritering aangebracht wat wij daar met zijn allen belangrijk vonden. Dit hoort daar niet bij. Mijn voorstel is, juist omdat we dus die conferentie hebben gehad, is dit achterhaald en laten we inderdaad het voorstel van mijnheer Rutten volgen en in de volgende conferentie bekijken wat we wel belangrijk vinden. Het is voor mij ook volledig een verrassing dat dit opeens op de agenda staat.

Mevrouw De Raadt: Oké, voorzitter, dan nog één verhelderende vraag als het mag. Dus op het moment dat wij hier nu zouden instemmen in meerderheid met deze drie punten, dan wordt dat niet meer besproken bij de volgende raadsconferentie, dan is het gewoon bij dezen vastgesteld?

De voorzitter: Dat is correct, mevrouw De Raadt. Ik ga nogmaals de vraag stellen, ik doe het gewoon. Mevrouw Eckhard, u mag eerst nog even wat ...

Mevrouw Eckhard: Moet het niet besloten worden door een gemeenteraad, in plaats van door de commissie?

De voorzitter: Nee, het kan in de commissie Bestuur. Welke fracties willen dat deze punten worden besproken in de komende raadsconferentie, die nog niet gepland staat? Er wordt een werkgroep geformeerd om ook onder andere dit punt te bespreken. Er zijn dus drie opties: of we doen het, punt voor punt, of we doen het niet en we wachten even tot de volgende raadsconferentie. Dat is ook het voorstel van de heer Rutten: we gaan alle punten meenemen naar de volgende raadsconferentie. Mijn vraag is nogmaals: welke fracties vinden dat een buitengewoon goed idee? Dat zijn de fracties van de VVD ...

Mevrouw ...: Hart voor Haarlem.

De heer ...: '...':

De voorzitter: ... Hart voor Haarlem, OPH, CDA, SP, D66, Jouw Haarlem, ChristenUnie. Eigenlijk min of meer, zeg maar volledig unaniem. Het lijkt mij volstrekt duidelijk welke kant het op is gegaan. Wij gaan dit nu nog

even gewoon laten rusten. Ik zou u wel willen aanraden, laat het gewoon even op de tong rollen, denk er gewoon even over na of het überhaupt een goed idee is, zodat we de volgende keer als we een raadsconferentie hebben, dat we gewoon daar een mening over hebben en dat we dan misschien ergens een knoop kunnen gaan doorhakken. Voor nu hoeft dat niet, dan gaan we dat gewoon uitstellen tot de volgende raadsconferentie. Is dat een goed idee? Goed. Gaan wij nu door naar agendapunt ... Even kijken, is er behoefte aan koffie, thee en andere versnaperingen even tussendoor? Ja? Ik geef u vijf minuten, want zo lang zijn we nog niet bezig, dus om zes minuten over negen zijn wij hier weer terug.

Schorsing

Overige punten ter bespreking

8. 20.40 uur Actualiteiten Corona (JW)

De voorzitter: Wij zijn weer terug bij de commissie Bestuursvergadering. Het volgende onderwerp wat op de agenda staat is agendapunt 8, 'Actualiteiten Corona'. Nu is het zo dat, er is altijd een actualiteit corona, want helaas is het virus nog steeds onder ons. Om dit onderwerp enigszins in goede banen te leiden hebben wij een soort van tijdsplanning gemaakt binnen het onderwerp corona, bijvoorbeeld 'Maatregelen en bevoegdheden van de raad, burgemeester en college', 'Cijfers en interpretatie', 'Impact op sectoren', en 'Kwetsbare mensen', en 'Testen en vaccin'. Dus er is een aantal vragen gesteld door de verschillende fracties wat betreft deze onderwerpen. Eens even kijken, hoor. Wie kan ik als eerste – laten we dat maar gewoon zo doen – wie kan ik als eerste het woord geven op dit onderwerp? Mevrouw Wisse.

Mevrouw Wisse: Dank u wel, voorzitter. Alleen een korte opmerking over onze motie. In de raad van 17 september hebben we natuurlijk raadsbreed de coronamotie aangenomen, waar we echt allemaal heel erg trots op waren, die ook landelijk navolging heeft gevonden enzovoorts. Toen bleef het drie weken stil qua zienswijzes en qua e-mails. We hebben er wel één van u gekregen, mijnheer de burgemeester, en ik zie ook hier in het laatste blok één punt staan: wat betekent de aangenomen motie voor de positie van de raad? Maar ik zou eigenlijk graag van de burgemeester willen horen waarom het drie weken stil bleef na die motie, terwijl er toch heel wat maatregelen zijn genomen. Dank u wel.

De voorzitter: Dank u wel voor deze voorzet. Dat valt inderdaad onder kopje 1, 'Maatregelen en bevoegdheden van de raad, burgemeester en college'. Ik stel voor dat u daar de vragen nu over stelt. Mijnheer Rutten.

De heer Rutten: Ja, ik wilde hier nog ietwat meer concretiseren. Het niet doorgaan van de kerstmarkt is nou bij uitstek een onderwerp waarvan ik denk: die hadden we kunnen bespreken hoe we daar tegenover staan. Het verlengen van de terrassen, hoezeer we dat ook toejuichen, krijg ik ook in een persbericht, nee, dat heb ik zelfs in de krant gelezen vanmorgen, en dat was niet helemaal de bedoeling van de motie die we hadden, want dat had ... Het blijft een beetje uit de krant lezen en dat is heel vervelend.

De voorzitter: Dank u wel, mijnheer Rutten. Mijnheer IJsbrandy.

De heer IJsbrandy: Met een vraag over medische zorg. Er is sprake van dat de medische zorg weer afgeschaald gaat worden. Althans, de normale medische zorg. De vraag die we eigenlijk hebben is: in hoeverre hebben we daar invloed op vanuit de stad, of vanuit de veiligheidsregio, of is dat iets wat het medische circuit volledig zelfstandig besluit? Want ja, dat is toch wel iets waar we ons zorgen over maken.

De voorzitter: Dank u wel, mijnheer IJsbrandy. Ja, mijnheer Rijbroek.

De heer Rijbroek: Dank u wel, voorzitter, Trots Haarlem. Wat betreft de vragen die beantwoord zijn, meegegeven door de heer Van den Raadt en de heer Den Doel. De eerste twintig, die waren van mij, dank voor het beantwoorden, burgemeester. Iets anders, een vraag aanvullend. Waar ik eigenlijk mee zit, dat is eigenlijk dat er 20 augustus jongstleden in Amsterdam en technische meeting is geweest over corona, die kun je ook nog terugkijken. Het kan zover gaan dat stel dat er een lockdown komt, dan kan die stad worden afgesloten. Nou, een ring, ov. Wat heeft dat bijvoorbeeld voor wederzijds de gevolgen voor forensen zowel in Haarlem als in Amsterdam? Dank u wel.

De voorzitter: Dank u wel, mijnheer Rijbroek. Mijnheer Trompetter.

De heer Trompetter: Dank u wel, voorzitter. Ik heb wel een vraag over de verwachte toename van dak- en thuisloosheid. Die vraag gaat met name over of er nog voldoende ruimte is om die mensen op te vangen en of dat ook kan binnen de huidige voorzieningen gezien de verdunning die noodzakelijk is om op de anderhalve meter afstand te mogen zijn. Er blijft steeds geld over in de doeluitkering Maatschappelijke opvang en beschermd wonen, dus daaraan gekoppeld kortom de vraag: zijn we daarop toegerust, op die toename?

De voorzitter: Dank u wel, mijnheer Trompetter. Dat waren de vragen voor de eerste ronde? Mevrouw De Raadt.

Mevrouw De Raadt: Dank u wel, voorzitter. Mag ik ook nog iets in zijn algemeenheid zeggen?

De voorzitter: Ja.

Mevrouw De Raadt: Ja? Oké. Het CDA wilde in ieder geval nog even uitspreken dat wij in zijn algemeenheid dus veel waardering hebben voor de wijze waarop het college en in het bijzonder de burgemeester leidinggeeft aan de beheersing van het coronavirus in Haarlem. Wij zijn dan ook zeker blij met de positieve reactie die is gekomen op de motie van de PvdA en anderen. Dan rest ons eigenlijk in die zin nog twee vragen en dat is: waar maakt de burgemeester zich momenteel, op dit moment het meeste zorgen over als het gaat om de impact van het coronavirus? En heeft de burgemeester op dit moment nog aanvullende lokale maatregelen in overweging? Tot zover.

De voorzitter: Dank u wel, mevrouw De Raadt. Mijnheer Aynan.

De heer Aynan: Dank u wel, voorzitter. In aanvulling daarop zou ik willen vragen: heeft u een beeld van het aantal bijstandsuitkeringen? Hebben wij ook een beeld van een mogelijke toename van het aantal huisuitzettingen? En hoe staat de burgemeester ertegenover dat er volgens mij net of straks besloten gaat worden dat de boete verlaagd gaat worden naar 95 euro? Kunnen degenen die al beboet zijn hier in Haarlem een restitutie verwachten?

De voorzitter: Dank u wel, mijnheer Aynan. Mevrouw Van der Windt.

Mevrouw Van der Windt: Even van de orde. Was het nu de bedoeling dat we alle vragen stellen voor het hele blok, of alleen over blok 1?

De voorzitter: Dat is een hele goede vraag, mevrouw Van der Windt. Ik denk: wanneer komt die? Ik denk, ik laat het gewoon even gebeuren. Nu hoor ik inderdaad op allerlei verschillende onderwerpen vragen

voorbijkomen. Dat dacht ik al dat dat zou gebeuren, ik vind dat helemaal prima. Dus ik stel voor inderdaad als u vragen heeft, op welk onderwerp binnen corona dan ook, dan is dit het moment om ze te stellen.

Mevrouw Van der Windt: Dan heb ik nog een vraag, want dan zou ik graag willen weten waarom er op de website van Haarlem nog niet specifieke informatie wordt gegeven over de stadsdelen en de precieze cijfers van de besmettingen.

De voorzitter: Mijnheer Rutten, u heeft een aanvullende vraag buiten het eerste rondje.

De heer Rutten: Ik vraag me ook af: gaan we daar dan ook nog een beetje met elkaar over in debat, of is het nu gewoon vragen vuren op de burgemeester? Want ik vraag me dan af waarom mevrouw ...

De voorzitter: Er is ruimte voor debat, hoor, mijnheer Rutten.

De heer Rutten: Bij de beantwoording van de vragen?

De voorzitter: Dat lijkt me wel, ja.

De heer Rutten: Maar ook onderling?

De voorzitter: Ja.

De heer Rutten: Ja. Nou, ik heb in ieder geval nog één aanvullende vraag, die is meer naar aanleiding van de nota's die bij de stukken hangen over de toekomst en hoe we met dingen omgaan. Ik mis een beetje de aansluiting van de plannen daarin in de begroting. Dus de vraag is: hoe zit dat toekomstperspectief in de begroting? Dat komt misschien bij de begrotingsbehandeling, maar als ik het nu zie hoe wij ermee om willen gaan, de scenario's et cetera, dan denk ik: dat zou ik terug moeten zien in de begroting.

De voorzitter: Goed. Ik krijg het ... Mijnheer Van den Doel '...'. Ik krijg het signaal van de publieke tribune dat het moeilijk hoorbaar is, dus als u luid en duidelijk in de microfoon zou willen spreken, dan wordt het zeer op prijs gesteld. Mijnheer Van den Doel, gaat uw gang.

De heer Van den Doel: Ja, even. We hebben een programmaatje neergezet voor een uur om gewoon daar rustig en goed over te kunnen spreken. Dan hou je je ook aan die volgorde, want dan kom je ergens toe. Als we alle vragen nu in één keer stellen, dan hadden we het niet hoeven voorbereiden, hadden we gewoon kunnen zeggen: kom maar op. Dus het lijkt me handig om ook, om niet ... Het risico bestaat dat we allemaal gaan praten over cijfers en over dingen die ook in het vragenuur thuishoren en niet hier. Dit is Bestuur, dus we hebben het hier over de bestuurlijke kant van de actualiteiten van corona en hoe je daarmee omgaat, en wat is de positie – zoals het eerste stukje – van de burgemeester, college, VRK, wat verwachten we, wat waren de verwachtingen en wat is er niet uitgekomen? Zodat we met elkaar kunnen afstemmen hoe we vanaf vanavond verder met elkaar gaan en dat de burgemeester ook weet en wij van elkaar ook weten wat de vragen zijn die we graag beantwoord willen zien op wat voor vlak. Dus dat gaat heel erg over strategische dingen. Natuurlijk komen de cijfers daar steeds in terug, maar als we proberen dit te houden, dan komen we tot een structureel discussiegesprek over: hoe willen wij als raad omgaan met het college, met de burgemeester en met corona, hoe zien wij dat? Dat is een ideeënuitswisseling, dus dat is wat we beogen. Een ideeënuitswisseling en niet een vraag-antwoordspel met de burgemeester, want dan hadden we het niet hoeven voorbereiden.

De voorzitter: Maar er lagen nog een aantal vragen vanuit deze commissie richting burgemeester. Misschien is dat een handvat dat we kunnen gebruiken om verder het gesprek met elkaar aan te gaan? Zou dat kunnen zijn?

De heer Van den Doel: Dat is aan jullie, '...'.

De voorzitter: Goed. Dan, ik denk dat de vragen die nog niet beantwoord zijn nu gesteld zijn vanuit deze commissie. Dan wil ik nu de burgemeester graag het woord geven om deze vragen nog te beantwoorden en vervolgens kunnen wij het gesprek met elkaar aangaan, zoals mijnheer Van den Doel voorstelt. Burgemeester, gaat uw gang.

Burgemeester Wienen: Dank u wel. Eerst eventjes van die motie is aangenomen en dat gaf ons allemaal het gevoel: dat is mooi, want daarmee markeren wij een nieuwe fase waarin de raad ook meer in zijn positie komt. Het eerste punt daarin is informatie en vervolgens – hebt u het gevoel – hebben wij weinig nieuwe informatie gekregen. Ik heb in het debat toen ook gezegd dat ik met name verwacht dat een andere werkwijze betekenis heeft in de periode dat we als gemeente ook weer meer zelf aan het stuur zitten. Dus dat betekent als de coronawet, waar op dit moment over gesproken wordt en die naar het zich laat aanzien nu toch vrij snel zal worden aangenomen, dan gaat de noodverordening en de GRIP-4 situatie eruit. Dat betekent dat er meer positie komt van de gemeente zelf en dat er ook een andere verhouding tussen mijzelf en het college en de raad ontstaat als het gaat om maatregelen. Het zal heel lastig blijven overigens. Ik ben het er niet mee eens dat het stil gebleven is. Het leek mij alleen niet zo zinvol om apart mededelingen te gaan doen over zaken die u als raad toegestuurd hebt gekregen vanuit de regio. Dus er zijn brieven doorgestuurd over twee nieuwe verordeningen die van kracht werden in die periode van 21 september en van 28 september. Er is daarnaast een brief gestuurd naar aanleiding van een enorme hoeveelheid vragen en juist dat roept, net als overigens nu, bij mij de vraag op: dat is eigenlijk niet het type discussie die we met elkaar hebben besproken. Het zou er veel meer over moeten gaan: wat is onze invalshoek in de keuzes die we zelf hebben? En niet vooral: nou ja, vertel ons nog eens iets meer over deze maatregel, of iets meer over die maatregel, die gewoon over ons zijn afgekondigd. Mijn intentie is u die informatie te geven. Ik heb al gezegd dat die periode van tien uur, die is wel enigszins arbitrair. In de huidige situatie kan ik er gewoon niet veel mee. We hebben in dat debat wat we toen in de raad hadden heel nadrukkelijk besproken: veel van de informatie die je krijgt is gewoon vertrouwelijk en daar kan ik dus niks mee, die kan ik niet van tevoren toesturen. Ik kan, als de maatregel van kracht is, kan ik u die maatregel toesturen en daar zit dan ook een toelichting bij, en dat gebeurt ook.

De voorzitter: Dat roept een aantal vragen op. Mevrouw Van der Windt, u was als eerste. Gaat uw gang.

Mevrouw Van der Windt: Dat roept eigenlijk twee vragen op. Allereerst, u zegt: er zijn sinds de raadsvergadering twee noodverordeningen aangenomen. In mijn beleving is dat iets wat door de veiligheidsregio wordt opgesteld en waar alle burgemeesters bij betrokken zijn. Dan had het in de geest, maar ook de letter van de motie gelegen die we met zijn allen hebben aangenomen, dat u daarmee terug was gekomen naar de commissie van Bestuur, een ingelaste vergadering, en had gezegd: dit en dit ligt op tafel, het is vertrouwelijk, wat is de visie van de commissie Bestuur op die en die maatregelen? Want dat zijn specifieke maatregelen die buiten het landelijke beleid omgaan en daarvoor was die motie aangenomen dat we daarop dan een zienswijze zouden kunnen geven.

Burgemeester Wienen: Ik weet niet precies welke maatregelen u nu bedoelt, maar het moment waarop wij als Beleidsteam van de regio spreken over dingen die vervolgens ... Het gaat als volgt: wij krijgen dat toegestuurd op maandag, hebben dan direct daarna vergadering van het Beleidsteam, vervolgens stapt de voorzitter in de

auto en 's avonds is de vergadering met de vertegenwoordigers van het kabinet, en de volgende dag worden de maatregelen afgekondigd. Ik heb geen idee hoe u zich voorstelt dat ik in die tussentijd op een serieuze manier van gedachten zou kunnen wisselen: wat vindt u er eigenlijk van? Nog afgezien van het feit dat de maatregelen in deze fase nog steeds – en dat heb ik net ook gezegd – vallen onder de noodverordening en daarin hebben wij ... Ik praat mee in het Beleidsteam, dat betekent: je geeft het een en ander mee aan de voorzitter, maar uiteindelijk worden de maatregelen aangekondigd. Nou hebben we inderdaad op 21 september een situatie gehad waarbij er gezegd werd, het kabinet zei: we hebben codes en voor bepaalde regio's gelden bepaalde codes. Dat betekent dat sommige maatregelen in die regio's genomen moeten worden en in andere niet. Dat was een situatie waarin in ieder geval verschil tussen regio's ontstond, maar wat er voor deze regio was voorgeschreven, was wel degelijk een voorschrift. Dus het is niet zo dat wij zeiden: nou ja, laten we dat maar gaan doen. Ook dat was: u valt binnen die code, een regio die zorgelijk is, en dat betekent dat daar bepaalde maatregelen bij horen. Daar is niet een keuze van de regio aan te pas gekomen.

De voorzitter: Mijnheer Rutten, gaat uw gang.

De heer Rutten: Voorzitter, wat ik nou ontzettend jammer vind, is de nauwe interpretatie door de burgemeester van die motie. Want ik heb het idee dat de burgemeester het vooral interpreteert naar de restrictieve maatregelen die in het domein inderdaad van de veiligheidsregio en voor een deel in die van de burgemeester. Maar bijvoorbeeld de maatregel om de kerstmarkt niet door te laten gaan, die is ook restrictief, maar daarvan denk ik: die had nou precies even besproken kunnen worden met ons. En ook een positieve maatregel, verre van restrictief, het verlengen van de mogelijkheid om de terrassen open te houden. Die liggen misschien niet in uw domein, die liggen in het domein van de wethouder Economische Zaken, maar ik lees dat vanmorgen in de krant. Dat was nou juist de bedoeling dat we dat niet meer gingen doen, dat dit soort dingen van tevoren ook aan ons kenbaar werden gemaakt en in sommige gevallen ook gewoon, met inachtneming van gezond verstand, ook daar die zienswijze over gevraagd werd. Dus het gaat niet alleen maar over de restrictieve maatregelen.

Burgemeester Wienen: Maar dan wil ik ook echt graag een afspraak maken, want op zichzelf zou dat heel goed kunnen, ik vind dat ook een terecht punt, maar dan moeten wij wel op een totaal andere manier – want ik herinner mij dat we de avond waarop die motie werd vastgesteld hebben gezegd: we gaan zo snel mogelijk een vervolgoverleg hebben zodat we over een aantal van dit soort dingen kunnen spreken. En dat is deze avond.

De heer ...: Ja, precies.

Burgemeester Wienen: Dus ik wil dan ook echt met u, want als u die rol wilt, dan betekent het dat u gewoon ... Nou, het is overdreven om te zeggen dag en nacht, maar u moet gewoon dan binnen 24 uur beschikbaar zijn, want anders heeft het geen enkele zin. Wij kunnen niet zeggen: nou ja, we zien over aantal weken wel wat we ermee doen. Want die vragen komen binnen en daar moeten wij iets mee. Dus ik kan mij best voorstellen dat we afspreken: we gaan daar op de een of andere manier iets mee doen. Maar het moet wel werkbaar zijn.

De heer Rutten: Noblesse oblige. Fair enough, daar heeft u een punt. Dus ik denk dat we daar in ieder geval, de VVD werkt daar graag aan mee.

De voorzitter: Ik denk eigenlijk dat we vrij snel al nu bij de kern zijn gekomen, want ik denk – u krijgt zo het woord, mijnheer Van den Doel – dat dit eigenlijk wel de kern van het punt is: wanneer wordt de raad meegenomen in de beslissing waar wij mogelijk iets over te zeggen hebben, op welke termijn kan dat, en hoe

gaan we dat vervolgens hier als commissie inrichten, hoe gaan we dat voor elkaar krijgen om dat inderdaad tijdig die zienswijze bij u terecht te kunnen laten komen dat we daar ook nog invloed op hebben? Dus ik denk dat de discussie moet zich misschien wel toespitsen op deze vraag.

Burgemeester Wienen: Mag ik één kleine aanvulling, want dat is de ene kant. De andere kant is dat het dus ook een andersoortige discussie wordt. Niet met voorstellen waar we hier nog eens rustig over van gedachten gaan wisselen: in de fractie is erover gesproken en hoe denken we erover, en nog eens een motie. Waar het dan op neerkomt, en daarom had ik echt voor mezelf ook een ander beeld, want toen wij die avond bij elkaar zaten was het idee: zo snel mogelijk weer bij elkaar komen. Dan kan ik ook gewoon in een open bespreking een aantal dingen met u bespreken, zo van: hoe kijkt u daarnaar, hoe kijkt u daarnaar? Dat is niet zo dat u dan van alles toestuurt en dan gaan we daarover vergaderen, maar het is veel meer dat je dan met elkaar het gesprek aangaat. Dus die tweede opmerking wil ik ook graag maken.

De voorzitter: Mijnheer Van den Doel.

De heer Van den Doel: Dat is precies wat de opzet is van de avond, dat we gewoon bespreken: wat vinden we, wat hadden we anders gezien, of hadden we graag anders gezien, en hoe interpreteren we het? Want het is natuurlijk wel een kwestie van interpretatie en de vraag is ook: vragen we iets wat kan? Ik bedoel, de parken om ons heen, die krijgen het verbod op feesten en andere dingen. Dan hoor ik van mensen allemaal: hé, er is een verbod. Ik zeg: waar heb je het in hemelsnaam over? Dan denk ik: ja, dat is dan zo'n ding, als ik dat de avond daarvoor weet, dan kan ik daar als raadslid ook goed op antwoorden. Dus dat zijn ook de dingen die we graag zien, dat je dat als er een maatregel aankomt, dat wij een soort voorinformatie krijgen zodat we niet met de mond vol tanden staan als we toevallig de krant niet op tijd hebben gelezen. Ik bedoel, dat is een van de dingen. Ik ben nog niet helemaal klaar, als u me toestaat. Dat is een van de dingen en de andere is inderdaad wel de wens dat als er een maatregel komt van enige impact, zoals de terrassen, ik bedoel, dan hebben we soms als raad, als partij daar een ander idee over hoe dat moet. Dan zouden we dan graag wel overleg hebben en dan is het inderdaad aan ons om binnen een bepaalde termijn bij elkaar te komen en dan kunnen we ervoor kiezen dat wel of niet te doen. Dan kunt u een voorstel doen, bijvoorbeeld: ik wil een maatregel nemen en dat wil ik graag aan jullie toelichten en kunnen jullie morgenavond, of kunnen jullie morgenochtend komen? Dan kunnen wij ja of nee zeggen en dan is het pech gehad, want de tijden, ik besef ook wel dat we geen drie weken hebben om over een maatregel na te denken. Maar vanavond is het juist de bedoeling dat we met elkaar ... Ik hoop dat de conclusie is dat we over dit soort dingen dezelfde taal gaan spreken en ik heb het gevoel dat dat, zo'n motie gooi je erin en u kijkt er op een bepaalde manier naar, wij kijken er op een bepaalde manier naar. Ik hoop dat de winst van vanavond is dat we daar uitkomen, dat u snapt wat wij vragen en dat wij snappen wat u kan doen daarin, of niet.

De voorzitter: Mevrouw Wisse.

Mevrouw Wisse: Dank u wel. Het probleem was denk ik dat er gewoon helemaal geen verschil was tussen de periode voor de motie en daarna. We kregen inderdaad gewoon de noodverordeningen toegestuurd. Maar als het niet spoedeisend is, en dat is zo'n besluit over winterterrassen niet, of: u mag vanavond niet meer uitgaan in Spaarnwoude. Of: we doen de kerstmarkt niet met kerst. Dat is niet spoedeisend, gaat rechtstreeks Haarlemmers aan en daar willen wij graag over gehoord worden. U heeft natuurlijk een goed punt dat we dan wel op korte termijn beschikbaar moeten zijn en dat wil ik namens de PvdA ook beloven dat te zullen zijn.

De voorzitter: De vorm waarin, daar moeten we het dan over hebben en het tijdstip waarop. Mevrouw Van der Windt.

Mevrouw Van der Windt: Eens met deze manier van werken en dat zorgt er ook voor dat wij ook regelmatig beschikbaar moeten zijn. Dat hoeft niet altijd fysiek, we kunnen ook digitaal vergaderen en ik denk dat in sommige gevallen het ook gewoon prima mogelijk is om per mail een korte reactie te geven: deze partij is voor, of deze partij geeft dit en dit mee om daar nog even over na te denken. Het hoeft niet altijd een hele formele setting te zijn waarbij wij allemaal op moment X hier op het stadhuis zijn.

De voorzitter: Mijnheer Rijbroek.

De heer Rijbroek: Trots Haarlem, dank u wel, voorzitter. Evenals aanvulling, als tip meegegeven, ik heb het aan de raadsleden, college en dergelijke, gemeente ook doorgegeven. In Amsterdam waren ze er veel eerder bij, 23 juni had je de FEZ-meeting, dat is Financiën, Economische Zaken, van de raad in Amsterdam. Een prima uitleg, de stand van zaken over de economie, en die was bar en boos. Waarom is dat in Haarlem niet gebeurd zo van die opzet? Ik wil het nog wel een keer nasturen. Het tweede is: 20 augustus jongstleden hadden we een technische sessie corona in Amsterdam, geweldig. Daar werd ook de rol en de communicatie en wie wat in welke volgorde doet. Dan is het niet alleen voor de ondernemer duidelijk, maar ook voor de burger – in dat geval was het Amsterdam – ook voor Haarlem. Dat zou je ook heel mooi digitaal kunnen doen. Dank u wel.

De voorzitter: Dank u wel, mijnheer Rijbroek. Wenst u daar nog op te reageren, burgemeester?

Burgemeester Wienen: Nou ja, op een aantal opmerkingen die gemaakt zijn. Er zitten twee dingen in die in ieder geval wel belangrijk zijn om ook goed in de gaten te houden. De eerste is, er zijn maatregelen die gewoon niet in Haarlem zelf neerslaan. In dat geval is het dan de vraag: wat is de zin om dat te communiceren? Maar het raakt wel Haarlemmers, dus in die zin, dan weet ik ook niet zeker: wat is dan gewenst? Dus dat is ook wel goed om daar even over na te denken, denk ik, met elkaar. Een tweede, dat is de snelheid waarin dingen zich ontwikkelen. U hebt een brief gekregen van mij over de situatie rond die maatregelen van de 21^e september. Toen die verstuurd werd, was die eigenlijk al, ja, volkomen achterhaald, want het was ondertussen 28 september geweest en er waren hele nieuwe maatregelen. Ik kan u nu al vertellen dat mijn verwachting is – maar ik kan er gewoon niet veel over zeggen, omdat het, nou ja – maar mijn verwachting is dat er weer een hele reeks nieuwe maatregelen op hele korte termijn op ons afkomt, want het gaat echt heel slecht. Het gaat slecht in Nederland, dat kunt u allemaal volgen. Het gaat ook slecht in Haarlem, wij zitten nu op zestig nieuwe besmettingen per dag en dat is echt veel. De ziekenhuizen kunnen het niet meer aan, dus het is duidelijk dat we weer met nieuwe maatregelen te maken krijgen. Het rolt in een heel hoog tempo, dus dat maakt dat je kunt wel dingen voorleggen, maar het is al bijna achterhaald voordat je er echt goed discussie over hebt. Ik had het ook anders verwacht, drie weken geleden was het idee nog: jongens, we moeten wat bijsturen, maar hopelijk lukt het dan om het toch weer wat te dempen en naar een nieuwe situatie toe te gaan waarin we op een andere manier in een wat rustiger vaarwater met elkaar kunnen kijken: hoe kijken wij naar bepaalde maatregelen? Dat is ondertussen veel en veel lastiger geworden. Kijk, ik kan u best een dilemma geven – en ik doe het op het gevaar af dat het misschien een eigen leven gaat leiden – er wordt door collega's en met collega's aardig wat af gediscussieerd over de wenselijkheid om te komen tot een avondklok. Daar heb ik op zichzelf tot nog toe ook een standpunt over ingenomen en dat zou ik wel graag met u ook over van gedachten wisselen. Kijk, dat standpunt is dat ik van mening ben: ik begrijp waar het vandaan komt, als je om tien uur de cafés en de restaurants sluit en je hebt het idee dan gaan mensen vervolgens naar allerlei privéfeestjes en je wilt dat verhinderen, dan probeer je ervoor te zorgen dat mensen niet meer op straat mogen. Ik vind het een te grote aantasting van de vrijheid, het heeft ook enorme consequenties waarvan ik het idee heb dat mensen zich nauwelijks realiseren wat dat allemaal met zich meebrengt als wij zouden zeggen: je mag niet meer 's avonds tussen half elf – of je neemt een ander tijdstip – en de volgende

morgen zes uur ofzo je buiten begeven. Dan moet je waarschijnlijk vergunningenstelsels gaan maken waarop het dan weer wel mag, omdat je een noodzakelijk beroep hebt et cetera. Maar ik vind dat uitzonderlijk ingrijpend in het leven van iedereen en dat betekent dus dat in die discussie – maar dat heeft geen formele status, het is niet meer dan een discussie met collega's – maar mijn standpunt is ... En er zijn collega's die vinden: dat moeten we doen, we moeten nou doorpakken en het moet gewoon stevig aangepakt. Dat kan, en mijn standpunt is, en daar ben ik echt heel benieuwd hoe u ernaar kijkt, want als u massaal zou zeggen: joh, liever vandaag dan morgen. Ja, dan moet ik daar toch een wat andere positie in gaan kiezen. Maar mijn standpunt tot nog toe is: ik vind dit een te grote aantasting van de vrijheden van burgers en ik vind het gewoon niet op zijn plek om dat te doen, hoezeer ik ook begrijp dat op dit moment die privéfeestjes een grote bron van besmetting zijn.

De voorzitter: Mijnheer Rijbroek.

De heer Rijbroek: Dank u wel, voorzitter. Kunt u dan een aantekening maken, burgemeester, er zijn ook mensen die wisseldiensten hebben, dat daar dus dan nog wel een oplossing voor gevonden moet worden. Dank u wel.

Burgemeester Wienen: Oké, maar goed, dat is wat ik ook zei: dan moet je uitzonderingen gaan maken et cetera. Het is heel ingewikkeld, we hoeven het hier nu ook niet tot in den treure te bespreken, waar het mij om gaat is: nu kan ik dat in deze context met u over hebben, het kan best zijn dat over drie dagen het geen enkele zin heeft, want als het een regel is, dan zult u mij er ook niet meer over horen, want mijn standpunt is – het was een ander punt waar ik ook een eigen positie in heb – ik hoor niet bij degenen die openlijk kritiek gaan leveren op de maatregelen die worden voorgeschreven, want dan denk ik: dat heeft geen enkele zin, verdraaid nog aan toe. Het is al moeilijk genoeg, als wij ook als overheid over elkaar buitelen wat er allemaal niet deugt aan de maatregelen die we zelf nemen, dan verliezen we de geloofwaardigheid. Dus ook al heb ik vraagtekens, dat zal ik niet openlijk ventileren, omdat ik het niet zinvol vind en omdat het de verwarring in de samenleving nog laat toenemen. Maar zolang die maatregel er niet is, vind ik dat ik ook open kan zeggen dat ik het onverstandig vind.

De voorzitter: Goed. Ik denk, de vraag die zojuist is toegespitst: waar gaat het precies over, waar ligt onze bevoegdheid, waar kunnen we over meepraten op welk moment? Die is nog steeds aan de orde. Dit voorbeeld vind ik eigenlijk wel heel kenmerkend en het is ook wel goed voorbeeld om van daaruit te gaan bedenken: hoe gaan we dit dan tackelen? Mocht het zo zijn dat bijvoorbeeld zo'n avondklok een lokaal besluit is waar wij zelf iets over te zeggen hebben, dan moeten we een manier gaan verzinnen om op welke termijn hier zo'n discussie over te kunnen voeren. Dit is een discussie overigens die al iets langer speelt, dus daar zit wat minder een tijdstechnisch slotje aan, maar ik denk dat het verstandig is om nu met elkaar een manier te vinden om overeen te komen op welke manier de burgemeester zijn informatie met ons deelt, wat onze mogelijkheden zijn om daar nog een zienswijze op in te dienen, op welke termijn dat zou moeten. Dus, ik kijk ook even naar mijn griffie voor briljante suggesties. Want het is natuurlijk een uitzonderlijke situatie. Als het aan mij als voorzitter zou liggen, zou ik zeggen: nou, burgemeester, mocht er iets op uw bureau komen waarvan u volgens de criteria 'wij gaan daar lokaal over', u weet niet precies wat het standpunt is van de meerderheid van de raad en u wilt onze input daarop – nou ja, dat is eigenlijk niet eens een criterium, want ga er maar van uit dat wij onze input willen geven als raad – dat u dan die informatie doet toekomen, en al naargelang de urgentie van deze maatregel bepaalt in welke vorm we het daar vervolgens overgaan hebben. Want die urgentie kan ik niet bepalen. Ik snap dat het ingewikkeld is. Mijnheer Trompetter – ik word geholpen.

De heer Trompetter: Dank u wel, voorzitter. Ik denk dat zo iets gewoon per mail zou kunnen met een duidelijke datum erin: voor deze tijd willen we een reactie, voor die datum, voor die tijd willen we ... En zij die willen reageren kunnen daar dan op reageren. Zo ingewikkeld lijkt het mij niet en het punt van de avondklok hoeven we niet te bespreken, denk ik, want ik denk dat de commissie het wel eens is met de burgemeester. Maar ik denk, als het gaat over de snelheid bij deze maatregelen, dan zou een mail wel voldoende moeten zijn, denk ik.

De voorzitter: Mijnheer Aynan.

De heer Aynan: Even een vraag ook misschien aan de burgemeester. Biedt op dit vlak de noodwet niet wat meer duidelijkheid?

Burgemeester Wienen: Wat ik net gezegd heb. Als we straks de noodwet hebben, dan zijn er op twee manieren, A) je bent meer als gemeente zelfstandig in staat om een afweging te maken dat je bepaalde dingen liever wel of liever niet hebt. En in de tweede plaats, als er dan noodverordeningen zijn, dan komen die ook in de eerstvolgende vergadering bij de gemeenteraad terecht en die kan er wat van vinden. Dat is weliswaar achteraf, maar het is wel een uitermate belangrijk punt, dus daarin is de gemeenteraad dan sowieso in positie. Ik heb ook gezegd: in die situatie, dan denk ik dat de motie ook veel meer tot zijn recht komt.

De voorzitter: Mijnheer Van den Doel.

De heer Van den Doel: Even om dit punt bijna af te ronden, zou ik graag willen. U snapt onze informatiebehoefte die we vanavond hebben uitgesproken, dat het voor ons toch handig is om te weten, als er een maatregel komt en er is tijd om aan te kondigen, dat u ons daarvan in kennis stelt. Dat vinden wij prettig, dat weet ik van anderen ook. En inderdaad, is het voor u werkbaar om met de afspraken zoals ze nu een beetje rondzingen, om daarmee te werken, hoe interpreteert u dat uiteindelijk? Dat u zegt, zoals de terrasverwarming of dat soort dingen: hoe ziet u dat, dat u daar ons van tevoren op in kennis stelt en eventueel een timeframe geeft waarop we eventueel een zienswijze kunnen uiten. Is dat werkbaar ja of nee? Ik wil graag heel erg van u horen hoe u het voor zich ziet, want dan kunnen wij ook daarmee rekening houden en dan hebben we geen wensdromen die onvervuld blijven en dan zitten we weer in de volgende vergadering erover te praten.

De voorzitter: De burgemeester.

Burgemeester Wienen: Ik ga nu in ieder geval voorstellen – of nee, voorstellen, want dat kan ik zelf bepalen – maar dat de voorstellen die naar mij toekomen, dat vraagt vaak wel vrij snel reactie. Maar ik kan mij voorstellen dat ik vraag: stuur dat aan de leden van de commissie Bestuur toe. Dat betekent waarschijnlijk dat u dan dezelfde dag nog zou moeten reageren, maar dan hebt u die gelegenheid in ieder geval en dan hebt u ook van tevoren zicht op wat er langskomt. Wat ik er lastig aan vind – en daar wil ik ook wel helderheid over hebben – kijk, ik kan alleen maar functioneren en besluiten nemen als u ook accepteert dat het op die manier werkt. Als ik voor ieder besluit als het ware dan vervolgens moet komen: hoe kan het zijn dat u dat gedaan hebt, of die wijziging hebt aangebracht en wij hadden zo gedacht. Dan denk ik, dan wordt het op een gegeven moment ook redelijk onwerkbaar. Volgens mij werkt het in een sfeer waarin je in openheid met elkaar dingen wil delen, u de gelegenheid hebt om ernaar te kijken, dingen kunt meegeven en ook accepteert dat ik mijn verantwoordelijkheid moet nemen om met voorstellen te komen. En er komt nog bij dat in een aantal gevallen, als dat kan, dingen daarna ook nog naar het college gaan. Maar wat ik zou willen, dat is dus dat u de gelegenheid hebt om daar uw zienswijze – ik vind dat ook wel een mooie term – te geven. Dat hoeft niet, het

is ook niet noodzakelijk, ik ga ook niet tellen: wie zijn ervoor en wie zijn ertegen, o, er is voldoende draagvlak. Als ik merk: hé, ik zie massaal een bepaalde reactie, dan ga ik daar natuurlijk over nadenken en als het enigszins kan iets mee doen. En anders moet ik naar u toe dat kunnen uitleggen. Maar het is niet zo dat ik ga zitten tellen of zo, dat is niet het idee. Het idee is dat je met elkaar meedenkt en dat je dingen meegeeft en dat we op die manier proberen te werken aan draagvlak en aan zo goed mogelijke besluitvorming.

De voorzitter: Mijnheer Van den Doel.

De heer Van den Doel: Precies, en laten we elkaar daarop scherp houden dat we ook weer dit gesprek, eventueel als we vinden dat er iets niet goed gaat, dat we even dat adresseren en er even gewoon op spreek vanuit dat we het zo goed mogelijk willen doen met elkaar. Dus niet elkaar aanvallen daarop, of kritisch, maar dat we gewoon willen dat het voor iedereen goed werkbaar is, dat het duidelijk is wat de rollen zijn. Ik denk dat als we dat zoals vanavond insteken, dat we ergens uitkomen en dat we nog wel regelmatig vragen zullen hebben: waarom niet dit en waarom niet dat? Maar alleen maar vanuit de houding om een goede werkbare en een duidelijke werkrelatie te creëren over dit onderwerp corona.

De voorzitter: Dank u wel, mijnheer Van den Doel. Mooi samengevat, het gaat dus ook uit van vertrouwen en dat is buitengewoon belangrijk. Dus als we inderdaad, zoals mijnheer Van den Doel al zegt, elkaar daar scherp op kunnen houden, dan denk ik dat dit een werkbare situatie is. Wij vertrouwen u er dan ook in dat u inderdaad deze informatie zo snel mogelijk doet toekomen aan deze commissie, zodat daar ook inderdaad tijdig een zienswijze op geleverd kan worden. Is dit een beslissing, een soort van informele beslissing, waar wij allemaal akkoord mee kunnen gaan? Ik zie knikkende hoofden. Is er verder omtrent dit onderwerp, 'Actualiteit Corona', zijn er nog zaken die op dit moment besproken moeten worden?

Burgemeester Wienen: Nou ja, ik heb er nog één. Dat is dan een hele recente, daar heb ik op één punt zelf gezegd: dat moeten we zo doen. Maar er is ook nog een punt open, dus laat ik het hier gewoon ook neerleggen. Wij hadden een campagne – dat weet u, want daar is geld voor vrijgemaakt en daar bent u ook mee akkoord gegaan – om te proberen, toen dingen weer op gang kwamen, om te zeggen: wij proberen mensen ook naar Haarlem toe te halen. Ja, het spreekt voor zich misschien, maar in ieder geval heb ik gezegd, die campagne was voorbereid en die zou breed uitgerold worden. Ik heb gezegd: dat kan niet, wij kunnen niet nu in Nederland overal zeggen: kom naar Haarlem, want het is daar gezellig, kom naar Haarlem, want, enzovoorts. Het is gewoon op dit moment niet te verenigen met de situatie waar we ons in bevinden. Tegelijkertijd vragen de hotels, de restaurants, die zeggen: jongens, toch willen wij alsjeblieft, alsjeblieft, help ons en probeer ons te stimuleren dat er toch mensen komen. Want het is pompen of verzuipen, het gaat zo beroerd, we zijn nog niet eens bekomen van de klappen van het voorjaar en het gaat nu weer achter elkaar moeilijk. Dus de insteek is: dingen die gericht zijn op de bewoners van de omgeving, die kunnen wel. Dus daar kunnen we kijken: kunnen we daar nog iets mee? En er is ook gezegd: kunnen we niet op de een of andere manier toch met ideeën komen waarbij je attendeert op zaken in Haarlem, zonder dat je oproept om te komen? Dat is een beetje proberen de kool en de geit te sparen, want eigenlijk hoop je dan dat ze toch komen, terwijl het waarschijnlijk eigenlijk ook nauwelijks zin heeft. Dus ik heb dan de neiging om te zeggen: jongens, laten we nou maar gewoon ons neerleggen bij een afschuwelijke werkelijkheid, namelijk dat op dit moment het zinloos is om te proberen die extra gasten hiernaartoe te halen, omdat het advies is: reis zo min mogelijk. Dan kunnen wij onmogelijk gaan propageren: kom naar Haarlem. Ondanks het feit dat we die campagne hebben voorbereid, dat het materiaal klaarligt en dat er ontzettend behoefte is aan die extra bezoekers.

De heer ...: Eens.

De voorzitter: Mijnheer Aynan.

De heer Aynan: Ik vind het niet leuk om te zeggen, maar dit is eigenlijk precies wat ik zei bij de behandeling van de kaderbrief. Er is 75.000 euro aan uitgetrokken, ik vond het toen al onverstandig en het lijkt mij verstandig dat u daarop terugkomt. Het oogt echt heel raar ...

Burgemeester Wienen: We komen er in die zin niet op terug. Kijk, op zichzelf ...

De heer Aynan: Nou ja, ...

Burgemeester Wienen: ... als wij hadden geweten dat dit zou gebeuren, hadden we het niet op deze manier gedaan natuurlijk. Nu het zo is ...

De heer Aynan: Maar voorzitter, ...

Burgemeester Wienen: Ja, maar even één ding, want het is niet zo dat er niks mee gebeurt, alleen niet nu. Het heeft geen zin om het nu te doen.

De heer Aynan: Voorzitter, daar heb ik echt alle respect voor en ik snap echt wat u bedoelt. Ik vind het verstandig dat u die afweging maakt en zegt: qua beeldvorming ... Want we hebben ook een beeldvormingsprobleem, hoor, bij een hele grote groep. U heeft ook maandag een livesessie gedaan, heel verstandig, ik zou zeggen: doe dat alstublieft iedere week. Het roept natuurlijk wel rare beelden op, aan mensen, normale mensen vragen niet te reizen, maar vervolgens zelf met een campagne komen: kom vooral naar Haarlem. Het lijkt me heel verstandig om dat nu on hold te zetten.

De voorzitter: Mevrouw De Raadt.

Mevrouw De Raadt: Wij kunnen ons helemaal vinden in het betoog van de burgemeester wat betreft dit punt. Ik neem aan, even ter verduidelijking, dat de campagne wordt dus gewoon even opgeschort. Dus het budget blijft behouden en op het moment dat het weer kan, wordt die meteen ingezet? Oké. Dan helemaal eens.

De voorzitter: Mijnheer Rijbroek.

De heer Rijbroek: Dank u wel, voorzitter. Nog even één ding meenemend, dat is gisteren en vandaag hebben we natuurlijk dat debat, de derde versie over die coronaspoedwet, Tijdelijke wet maatregelen Covid-19. Volgende week geeft de regering een reactie. Zodra bekend is wat de uitkomst zou betekenen in de alledaagse praktijk, kan u die ons dan zo spoedig mogelijk toesturen? Overigens, in een lesboek publiek recht staat die op grond van rechtsvormen, alles wat in mei aangepast is, staat deze wet er al in. Ik werd getipt door iemand, dat is dus dit tweede deel, daar staat die dus al in. Dus hoe kan zoiets, ook al is het om rechtsvormen en wat dat betekent voor digitaal vergaderen, eventueel rechtssysteem tot arresteren, hoe kan dat hier al in staan als die derde versie van die coronaspoedwet nu nog in behandeling is?

De voorzitter: Gaat uw gang, burgemeester.

Burgemeester Wienen: Ja, dat is een misverstand, want dat is natuurlijk niet die wet. Dat zou onzinnig zijn. Die kun je niet publiceren terwijl die er nog niet is. Sterker nog, op dat moment dat dat gedrukt werd, was zelfs de concepttekst er nog niet eens. Maar er zijn wel andere maatregelen genomen, ook in een spoedwet die met corona samenhangen. Dat is dus niet de wet waar nu over gepraat wordt, maar dat is bijvoorbeeld

aanpassingen over besluitvorming in organen. Daar zijn toen maatregelen voor genomen en dat is ook met u gecommuniceerd, in het presidium is erover gesproken: wij kunnen dus nu ook digitaal vergaderen en stemmen. En dat hebben we ook gedaan. Dat zijn de maatregelen waar u daar het een en ander over vindt en dat geldt ook voor een aantal andere terreinen. Maar dat is een andere wet en een andere regelgeving dan waar nu over gepraat wordt. En uw punt: kunnen wij daar dan snel van op de hoogte gebracht worden? Ja, ik heb gevraagd in de regio, omdat ik denk: waarom zou iedere gemeente dat apart doen? Maar om zo snel mogelijk als duidelijk is: dit is nu definitief de tekst die aanvaard is. Om dan een stuk te maken waarin heel duidelijk aan de ene kant staat wat erin staat, sowieso, maar aan de andere kant wat dat betekent voor gemeenteraden en de mogelijkheden van gemeenteraden om ook hun eigen rol te nemen.

De heer Rijbroek: Dank voor de uitleg.

Burgemeester Wienen: Dat komt naar u toe.

De heer Rijbroek: Merci.

De voorzitter: Even een vraag aan deze commissie en voor mijn eigen verduidelijking: het voorbeeld wat de burgemeester zojuist noemde van de campagne die niet doorgaat, zou dat een voorbeeld zijn van wat dan naar deze commissie gestuurd wordt waar wij dan onze zienswijze op geven in de toekomst? Zou dit een goed voorbeeld zijn daarvan? Ja? Dan is dit precies wat we bedoelen, burgemeester. Dank u wel.

De heer ...: '...'.
[Yellow highlight]

De voorzitter: Ja, oké. Is dit onderwerp voldoende besproken zo? En daarmee bedoel ik het onderwerp corona als geheel in Haarlem?

De heer ...: Wat zegt u dat toch mooi?

De heer ...: '...'.
[Yellow highlight]

De voorzitter: Mijnheer Trompetter.

De heer Trompetter: Ik neem mijn vraag terug over de maatschappelijke opvang, omdat ik net gewezen werd op een e-mail van vanmorgen dat er een boot in het Spaarne komt te liggen voor de verdunning. Dank u wel.

De voorzitter: Zeker. Mijnheer Rutten.

De heer Rutten: Wat we nu niet te bespreken is die prachtige notitie die er nog aan hing over – ik moet even zoeken, hoor, hoe die heet. Er zat een bijlage bij met de scenario's et cetera, die laten we nu lopen.

De voorzitter: We hebben tijd, hoor. We kunnen het daarover hebben, als dat ...

De heer Rutten: Nou ja, mijn vraag is eigenlijk vooral: de keuzes voor de scenario's daar, die worden daar voorbereid en wat ik tot nu toe van de begroting heb gelezen zie ik niet die scenariokeuze terugkomen, één op één, in de begroting voor volgend jaar. Dus dat vind ik nog wel een discussie waard die we ook kunnen voeren op het moment dat we hier in de commissie praten over de begroting. Maar het college maakt in die nota, doet een vooruitzicht naar de scenario's – verdedigen basisstructuur, L-curve en dat soort zaken – terwijl in hetzelfde rapport van Platform31 waaraan gerefereerd wordt ook nog andere scenario's zijn over – en die

voorkeur van ons is duidelijk – investeren, focus op economisch herstel, focus op sociaal herstel et cetera. Dat stuk zou ik het liefst wel terugzien ook in de relatie tot de begroting.

Burgemeester Wienen: Ja. Twee opmerkingen. De eerste is, wij hebben dat stuk besproken en ook naar u toegestuurd en ik denk ook dat het zeer gewenst is dat daar inderdaad over gesproken wordt, dus dat u ook aangeeft of u zegt: de keuzes die daar dan in voorliggen, daar kunnen wij ons in principe wel in vinden. We hebben zelf gezegd: we gaan nu niet, terwijl het financieel moeilijk genoeg is om de begroting überhaupt rond te krijgen, weer allerlei grote veranderingen voorstellen op basis hiervan. Maar wat wij ons voorstellen – en daar staan ook voorbeelden van – dat is om binnen die begrotingsmiddelen met elkaar te zoeken naar een aanwending die past in zo'n benadering. En wellicht zullen wij ook bij u terugkomen om met aparte voorstellen te komen als wij bepaalde maatregelen denken dat die echt nuttig zijn in het kader van dit herstel, om daar met elkaar besluitvorming over te hebben. Maar dat gaat in ieder geval volkomen met u. Wij kunnen natuurlijk niet zelf besluiten om bepaalde middelen in te zetten, dat moeten we eerst van u krijgen. Dit is de benadering die we hebben en daar horen we graag over wat u daarvan vindt. Mocht dat ertoe leiden dat wij buiten de begroting nog additioneel middelen daarvoor zouden willen inzetten, dan komen we met voorstellen bij u.

De heer Rutten: Vinden we dat met elkaar oké dat we dat betrekken – dat is de nota 'Aanpak gevolgen van de coronacrisis: mogelijkheden voor Haarlem' van eind september – dat we dat dan in de begrotingsbehandeling betrekken? Want het gaat om keuzes maken en ik heb er bij de kaderbrief al een voorschot op gedaan, het lijkt me toch goed dat we met elkaar richting geven aan die keuzes en die krijgen uiteindelijk hun beslag in de begroting.

De voorzitter: Mijnheer Aynan.

De heer Aynan: Sterker nog, mijnheer Rutten, ik heb een aantal begrotingen van andere gemeentes bekeken en daar zit gewoon een apart hoofdstuk corona bij. Dus dat zou er prima bij passen.

De voorzitter: Ja, het is inderdaad te laat om dat nog toe te voegen aan de begroting, want die is al gepubliceerd.

De heer Rutten: We kunnen amenderen.

Burgemeester Wienen: Nou, u vindt aan het eind van deze nota een serie van mogelijkheden. Daar kun je het met elkaar over hebben. Het is ook duidelijk dat er op dit moment geen voorstel ligt, anders dan het noodfonds – het noodfonds maakt gewoon deel uit van de voorstellen – maar anders dan het noodfonds, om nu te zeggen: wij gaan extra geld investeren. Dat zou ook heel raar zijn, want als we het doen, dan moet het ergens vandaan komen en dan moeten er dus ook nieuwe dekkingsvoorstellen voor komen. Maar het lijkt me heel zinnig dat die betrokken wordt bij de discussie. We hebben niet voor niks bij de begroting, dat is een heel oud en heel goed gebruik, een algemene beschouwing. Als er iets is wat op dit moment vraagt om een benadering van de gemeenteraad, dan is het: hoe kijken wij tegen de consequenties van de coronacrisis, waar we middenin zitten en waar we uit hopen te komen zowel qua gezondheid als ook qua enorme effecten op de economie en op het sociale leven in onze stad. Dus ik zou zeggen: betrek het er gewoon bij. En als u zegt: we zijn al zover dat we nu al financiële consequenties ook willen bespreken. Dat kan en dat kan inderdaad via aanpassingen, amendementen, noem maar op. Het college is zover nog niet, wij kiezen een bepaalde benadering en als dat financiële consequenties heeft, dan komen we daar apart op terug. Dat is onze benadering, behalve het noodfonds.

De voorzitter: Duidelijk. Dus, we komen er in zijn algemeenheid op terug bij de begroting en dan vervolgens voor de eventuele wijzigingen later wordt dat apart behandeld. Toch? Zo lijkt mij dat duidelijk. Prima, dan kunnen we dit onderwerp afsluiten, zijn we het daarmee eens? Officieel staat er nu een koffiepauze gepland, maar ja, die heb ik iets naar voren gehaald.

10. 21.55 uur Burgemeestersbrief Uitbreiding uitrusting ten behoeve van veiligheid boas

10.1 20200901714 - Brief commissie bestuur: Aanvraag pilot korte wapenstok

De voorzitter: Dus volgens mij kunnen we gewoon door met agendapunt 10, 'Burgemeestersbrief Uitbreiding uitrusting ten behoeve van veiligheid boas' en 'Pilot korte wapenstok'. De burgemeester wil met de commissie in gesprek over het al dan niet deelnemen aan de in de brief genoemde pilot voor het gebruik van de korte wapenstok bij de buitengewoon opsporingsambtenaren. Wie mag ik als eerste het woord geven? Mijnheer Aynan, gaat uw gang.

De heer Aynan: Dank u wel, voorzitter. Bij het vorige onderwerp hadden we het gehad over voortvarendheid, maar in deze ging de burgemeester wat ons betreft iets te snel aan de slag. Deze aanvraag heeft ons echt gewoon verbaasd, ook omdat we op 11 juni in deze commissie het over dit onderwerp hebben gehad, de aanvraag voor een wapenstok. En Jouw Haarlem, daar wil ik mee beginnen, staat voor de veiligheid van onze handhavers, dat moge duidelijk zijn. Dat is juist de reden dat we geen brood zien in de wapenstok, want het toekennen van extra geweldsmiddelen aan onze boa's vergroot juist de kans op verdere geweldsescalatie. Wij geloven veel meer in een goede bejegening. En voorzitter, het steekt ook een beetje dat tegelijkertijd dat deze pilot werd aangevraagd, het college besloot in een begroting om tweeënhalve ton juist te bezuinigen op handhaving. Dat roept een vreemd beeld op. Voorzitter, we hebben het hier over het arsenaal, het assortiment, laten we het daar maar op houden, van onze boa's. Die beschikken over een steekwerend vest, handboeien zodat ze iemand kunnen aanhouden en wachten op de politie, ze hebben een directe verbinding met de politie waardoor ze dus ook met elkaar kunnen afstemmen en communiceren, ze hebben de beschikking over een noodknop zodat de politie binnen enkele minuten ter plekke is, en per 1 oktober – dat werd ook vol trots gepresenteerd door de burgemeester – beschikken onze handhavers ook over de bodycam. De werking daarvan is al bewezen in de rest van het land, in ieder geval waar de boa's daar gebruik van maken, het heeft gewoon een preventieve werking. Wij zeggen: laten we nou eens even afwachten wat die bodycam onder andere doet. Wij geloven echt heilig in die preventieve werking daarvan en daar zien wij veel meer heil in, in plaats van nu al ons aan te geven voor de pilot van de wapenstok. Dat we daarmee een wapenwedloop uitlokken, dat willen we niet. Resumerend: wij zijn tegen de wapenstok en we hadden het echt gewaardeerd als de burgemeester ons op dit punt eerder geïnformeerd dan wel geconsulteerd had. Dank u wel, voorzitter.

De voorzitter: Dank u wel, mijnheer Aynan. Mijnheer Trompetter.

De heer Trompetter: Dank u wel, voorzitter. Ja, insgelijks. Ik was degene die ook zei dat deze boa's het geweldsmonopolie niet hebben. We hebben heel veel verschillende boa's, marechaussee zijn ook boa's, we hebben allemaal verschillende boa's. Maar deze boa's die wij hier hebben, hebben in principe het geweldsmonopolie en de training ook niet. Het was ook inderdaad het punt wat wij ook destijds maakten, zoals Jouw Haarlem nu ook maakt, dat wij het eerder als onveilig zien, als veiligheid. Inderdaad worden de boa's uitgerust met camera's. Onze fractie is er ook niet tegen de boa's uit te rusten met pepperspray, naast zeg maar de uitrusting die ze nu al hebben. Maar deze aanvraag bevreedt en verbaast ons hogelijk, omdat naar onze mening en ook die van Jouw Haarlem er geen steun in de commissie was voor het aanvragen van dit

pilotproject. Ik heb toen ook al gezegd: in het ergste geval kan ook de korte wapenstok tegen de boa gebruikt worden. Dank u.

De voorzitter: Dank u wel, mijnheer Trompetter. Mevrouw Booms.

Mevrouw Booms-van der Meer: Dank u, voorzitter. ChristenUnie is voorstander in ieder geval van de bodycams, daar verwachten we inderdaad ook veel van. Over de wapenstok kunnen we eigenlijk niet zoveel zeggen. Het zou een goed idee zijn om te beginnen met de bodycams en daarnaast denk ik dat het heel belangrijk is dat een boa altijd, dat ze met z'n tweeën zijn, dat ze niet alleen op pad zijn. Dat geeft veel meer veiligheid denkt de ChristenUnie dan een wapenstok. Dank u.

De voorzitter: Dank u wel, mevrouw Booms. Mevrouw Van der Windt.

Mevrouw Van der Windt: Dank u wel, voorzitter. Ook D66 was verbaasd over de aanvraag om mee te doen aan de pilot. Verrast gelet op de discussie die wij in juni hebben gehad, waar toch eigenlijk raadsbreed bleek dat mensen hier geen voorstander zijn van een korte wapenstok, en ook wat verrast gelet op de timing. De mogelijkheid is gekomen met de brief van 15 juli, er is nog een commissievergadering geweest begin september en het is ook wat frappant dat het niet toen is besproken voordat het werd ingediend, maar dat het pas besproken werd nadat het is ingediend. Dus daar hebben we wat vragen bij. De bodycams steunen wij ook, zoals de anderen die zojuist het woord hebben gevoerd. We hebben daar wel een paar vragen bij en dat is nog niet helemaal duidelijk uit de stukken die we tot op heden hebben gezien. Wat doet de gemeente om te voorkomen dat materiaal gedeeld wordt? Is het zo dat de drager van de bodycam zelf bij het materiaal kan komen en dat vervolgens ook kan verspreiden, of wordt dat op een andere manier geregeld? Wij vinden het ook van belang dat er goede regelgeving is, dat het materiaal op een gegeven moment ook verdwijnt. Het liefst na korte termijn, tenzij er natuurlijk blijkt dat er een gerechtvaardigd opsporingsbelang is om een specifiek fragment langer te bewaren. Tot slot vinden we het belangrijk dat opnames nooit intern of publiekelijk worden gedeeld, behalve als alle betrokkenen daar uitdrukkelijk toestemming voor hebben gegeven, of natuurlijk als er sprake is van een gerechtvaardigd opsporingsbelang. We zijn erg benieuwd naar uw mening daarover. Dank u wel.

De voorzitter: Dank u wel. Mijnheer Rijbroek.

De heer Rijbroek: Trots Haarlem, dank u wel, voorzitter. Even dit, als we het hebben over bewapening van politie en handhaving, wie ben ik om te zeggen die daarover gaat die geen ervaringsdeskundige is? Dus dat moet je overlaten aan politie, handhaving, de burgemeester, want dat is zijn portefeuille voor algemeen bestuur. Ik hoor steeds ook zeggen over bodycams is veiligheid. Nou, ik denk dat het eerder dient de beelden – wat mijn collega van D66 ook gezegd – puur als bewijs verzamelen. Dus is dat dan de veiligheid? Nou, je kijkt wel uit om erop te staan, maar het kan ook een ander effect hebben dat zo'n handhaver het verkeerd afloopt bij escalatie. Dus je moet eerder denken aan de-escalerende maatregelen. Dus om het kort samen te vatten: wat vindt de burgemeester, wat zeggen de politiebonden, wat zeggen de handhavers in deze en de Nationale Politie? Wij gaan daar eigenlijk niet over. Dank u wel.

De voorzitter: U heeft een interruptie van de heer Gün.

De heer Gün: Even een verhelderende vraag. U heeft het over de-escalierend en doelt daarmee wellicht op een wapenstok. Tijdens de behandeling van de mogelijkheid voor bodycams is juist naar voren gekomen dat dat een preventieve werking zou hebben, omdat mensen daarmee het idee krijgen dat ze worden vastgelegd,

waardoor ze wat rustiger worden. Dat bleek toen zo te zijn, maar ik hoor u zeggen dat u het daar niet mee eens bent. Klopt dat?

De heer Rijbroek: Nou, er zijn ook filmpjes op internet te vinden van handhavers waarbij dat juist het tegenovergestelde is. Het is puur voor bewijs verzamelen. Het is wel zo dat de gemiddelde Nederlander die iets wil, schrikt: ik kijk wel uit, ik gedraag me. Maar er zijn natuurlijk altijd excessen. Maar nogmaals, ik vind persoonlijk dat wij daar niet over gaan.

De voorzitter: Wie mag ik het woord geven? Mevrouw Eckhard.

Mevrouw Eckhard: Sorry, ik verstond u niet. Dank u wel, voorzitter. We hebben ons erg verbaasd. Nou, ik las het dossier deze week en dacht: hoe kan het nou toch dat de burgemeester wel die pilot, dat verzoek voor deelname heeft aangevraagd? Want op 15 juli kreeg hij de eerste brief, op 27 augustus wist hij de commissie Bestuur te informeren, op 3 september was er een Bestuursvergadering, een commissievergadering, maar toen werd er helemaal niks gesproken en op 10 september heeft u een verzoek ingediend, en op 25 september pas een brief gestuurd dat u dat ingediend had, want dat had zo'n haast. Ik vind het een vreemde gang van zaken. Wij kunnen wel instemmen met een bodycam. Ik zie problemen met de privacy, maar het schijnt te werken, dus ik vind dat echt het proberen waard. Maar ik heb grote bezwaren tegen het uitrusten van boa's met een wapenstok. Ik vraag mij ook af of je zelf wel eens een klap op uw hoofd gehad heeft van zo'n korte wapenstok, want dat is buitengewoon pijnlijk. Wij vinden echt dat boa's daar gewoon voor opgeleid moeten worden, zoals agenten dat ook moeten worden en als je opgeleid bent als agent, dien je ook een salaris te verdienen als een agent en niet als een handhaver of een boa. Tot slot willen we nog echt meegeven dat geweld altijd geweld oproept en agressie tegen boa's zullen dus alleen maar toenemen.

De voorzitter: Mijnheer Gün.

De heer Gün: Voorzitter, dank u wel. Het is een mooi bruggetje, met dank aan de SP. Want de verwondering is ook bij GroenLinks groot. Ik hoef de data niet te herhalen, maar het is toch wel bijzonder, omdat u ook in het corona-overleg van het uurtje hiervoor heeft aangegeven dat u heel veel waarde hecht aan de mening van de raad. Nou, het overgrote deel van de commissie Bestuur heeft u heel duidelijk richtlijnen meegegeven dat het tegen een wapenstok is. De enige die zich daar echt ferm voor heeft uitgesproken is toen de VVD geweest. Daar hebben we een kort debat over gevoerd met elkaar, maar echt de algemene tendens met een grote meerderheid was toch wel: burgemeester, wij zijn in Haarlem tegen een korte wapenstok. Wij zijn wel voor verdedigingsmiddelen en dat waren ook uw eigen woorden, dat u heeft gezegd: pepperspray zie ik ook als een verdedigingsmiddel en een korte wapenstok niet, en ik ga me daar ook voor inzetten. Blijkbaar is er in de periode daarna wat gebeurd en is het bijzonderswaardige voorgekomen dat u, zonder daar weer verder met de raad over te spreken, het nodig heeft gevonden om Haarlem aan te melden voor die pilot. Als gevolg van de algemene tendens die ook nu heerst, dat het toch wel bijzonder is, ook vanuit GroenLinks nog even de volgende vraag: wat is nu de status van de aanvraag? Doet Haarlem mee, is Haarlem een van de tien geselecteerde gemeentes, ja of nee? Als het een van de tien geselecteerde gemeentes is, bent u dan bereid op basis van het gesprek – waar ik nu ook weer ervaar dat er een grote meerderheid tegen is – Haarlem weer terug te trekken? En als u dan even terugkijkt op dit hele proces, wat is dan uw reflectie daarop? Denkt u dat het ook anders had kunnen gaan?

De voorzitter: Dank u wel, mijnheer Gün. Mijnheer Rutten, u heeft een interruptie op de heer Gün, of heeft u uw termijn? Gaat uw gang.

De heer Rutten: Nee, ik wou eigenlijk alleen maar zeggen dat ik het doorgaans heel vervelend vind als de burgemeester zo eigenwijs is, en dat ik het in dit geval zeer goed kan waarderen, gezien ons pleidooi in juni dat als de boa's een wapenstok willen, dat ze een wapenstok kunnen krijgen. Dus wat mij betreft is dit mooi in orde zo.

De voorzitter: Mijnheer Gün.

De heer Gün: Eens, hoor, want normaal gesproken bent u verontwaardigd en ik begrijp nu wat u bedoelt, want ik zit nu een keer aan de andere kant. Dus, ik moet eindigen met een vraag: begrijpt u ook mijn gevoel nu?

De heer Rutten: Ik zou willen dat ik het niet begreep.

De voorzitter: Nou, dat is een prachtige discussie over selectieve verontwaardiging. Mijnheer Aynan, gaat uw gang.

De heer Aynan: Dank u wel, voorzitter. Ik ken de VVD die doorgaans grote waarde hecht aan draagvlak, ook in de raad. Wat vindt u daarvan op dit punt?

De heer Rutten: Nou ja, u kent ons standpunt daarin. Ik ben het ook met u eens dat draagvlak in de raad er moet zijn, maar in mijn beleving – maar we horen de burgemeester daar nog over – is het niet helemaal nieuw dat de pilot ter overweging stond om te gaan doen, ondanks het gebrek destijds in de raad, of in deze commissie, aan steun voor ons standpunt.

De voorzitter: Mijnheer Aynan.

De heer Aynan: Voorzitter, in mijn herinnering is dat niet zo gegaan. Het is wel besproken, onder andere op 11 juni, maar er is nooit draagvlak voor geweest. Ik heb natuurlijk ook als politieke partij mijn wensenlijstje, maar als er democratisch geen draagvlak voor is, dan leg ik me daar doorgaans bij neer en volgens mij is dat ook de manier waarop we dat hier met elkaar doen.

De voorzitter: Mijnheer IJsbrandy.

De heer IJsbrandy: Voor de volledigheid, ook Hart voor Haarlem sluit zich aan bij de meerderheid van deze commissie, dat we eigenlijk eerst de werking van de bodycam zouden willen afwachten. Een bodycam die, als ik goed geïnformeerd ben, ook trouwens een laat ik zeggen matigend effect heeft op zowel de gezagshandhaver – dus zelfs als hij een wapenstok heeft, zal hij toch drie keer moeten nadenken voordat hij hem gebruikt, want ook dat staat op camera – als op dan degene die op dat moment tegenover hem staat. Maar nogmaals, eerst die bodycam maar eens evalueren en kijken hoe dat gaat, voordat je dan eventueel verdere maatregelen neemt.

De voorzitter: Mevrouw Wisse.

Mevrouw Wisse: Dank u wel, voorzitter. Wij gaan hier ook in mee. Wij wachten heel graag de bodycam-pilot af, die volgens mij over drie maanden al geëvalueerd kan worden. Daarna komt er mogelijk nog een pepperspray-pilot, zijn we ook enthousiast over als echt verdedigingsmiddel. Korte wapenstok, ja, wij denken daar natuurlijk nog net hetzelfde over als in juni, dus wij zijn ook wel ... Ja, geïrriteerd is niet misschien het goede woord, maar nou ja ... Of misschien wel geïrriteerd, dat als juist heel duidelijk is dat we inderdaad raadsbreed bijna, op de VVD dan na, tegen de korte wapenstok zijn en er is inderdaad een gelegenheid om te

bespreken, dat u die voorbij laat gaan, terwijl het juist zo duidelijk is dat het wel eens zou kunnen dat wij nee zouden zeggen. We zijn ook heel benieuwd, zoals GroenLinks al vroeg, of u bereid bent om de aanvraag weer in te trekken, dit ook weer gehoord hebbende. Dank u wel.

De voorzitter: Mevrouw De Raadt.

Mevrouw De Raadt: Dank u wel, voorzitter. Wij sluiten ons eigenlijk wel aan bij de opmerkingen die gemaakt zijn dat dit proces een beetje irritatie oproept, dat het lijkt alsof de burgemeester inderdaad de oproep, of de wens van de raad in die zin niet helemaal serieus heeft genomen door wel gewoon deze aanvraag in te dienen. Misschien zijn we dan iets principiëler dan de VVD, want die irritatie staat eigenlijk los van het feit of we hier nou wel of niet voorstander van zijn. Want mijn fractie vond dit geen gemakkelijke afweging, ik persoonlijk ook niet, want enerzijds hebben wij echt wel de duidelijke wens om de mensen die namens ons belast zijn met handhaving, om die niet zonder beschermingsmiddelen de straat op te sturen. Want wij zijn echt wel geschrokken van het aantal gestegen incidenten, van 4 naar 22. Dat is ook wel de reden waarom wij hadden willen instemmen met pepperspray. Alleen, een wapenstok en ook de korte wapenstok, dat is geen verdedigingswapen, dat is een aanvalswapen en het heeft dan ook de potentie om ernstig lichamelijk letsel te veroorzaken. Wat de afweging voor ons vervolgens nog extra compliceert is dat in de aanvraagbrief van de burgemeester voor deze pilot staat dat de stijging van het aantal incidenten, dus de stijging naar die 22 incidenten, dat dat vooral wordt veroorzaakt door dak- en thuislozen en verwarde mensen. De vraag is natuurlijk dan wel: moeten we dat probleem vervolgens oplossen met een wapenstok? Moeten we deze kwetsbare mensen, daklozen, thuislozen en verwarde mensen, moeten we die niet misschien gewoon beter opvangen? Is het probleem dan ook opgelost? Dus nou ja, daar zou ik dan wel nog even een beschouwing op willen van de burgemeester. En als laatste maken wij op uit de brief van minister Grapperhaus aan de Tweede Kamer, die heb ik er zelf even bij gezocht, dat het gebruik van pepperspray door boa's op dit moment gewoon juridisch heel lastig ligt, maar dat hij wel voornemens is om het goed te gaan uitzoeken voor het einde van het jaar nog en dat de kans dus al heel groot is dat volgend jaar pepperspray wel gebruikt kan worden door de boa's. Nou ja, goed, al met al, de conclusie van mijn fractie, en vooral ook eigenlijk omdat de burgemeester in de commissie Bestuur van 11 juni zelf heeft aangegeven de voorkeur te hebben voor pepperspray, komt het CDA dan toch tot de eindconclusie dat het wat ons betreft dan ook beter is om daarop te wachten. Tot zover, voorzitter.

De voorzitter: Dank u wel, mevrouw De Raadt. Mijnheer Gün, interruptie?

De heer ...: Nee, het is geen interruptie. Een losse vraag.

De voorzitter: O, mijnheer Smit, gaat uw gang.

De heer Gün: Namens de heer Smit, expliciet een kort stukje tekst. De OPH is van mening dat de veiligheid van boa's niet gebaat is bij het ter beschikking hebben van een korte wapenstok. De OPH is van mening dat het niet de-escalerend of afschrikkend werkt. Een vergelijking met de landen om ons heen, waaronder het VK, kan nuttig zijn. Expliciet, OPHaarlem is tegen de wapenstok en tegen de pilot, en sluit zich aan bij GroenLinks.

De voorzitter: Dat is mooi van mijnheer Smit.

Mevrouw ...: 🗨️.

De heer ...: 🗨️.

De voorzitter: Mijnheer Rijbroek.

De heer Rijbroek: Dank u wel, voorzitter. Een korte vraag aan de burgemeester: zijn die webcams, die bodycams daadwerkelijk per 1 oktober in gebruik genomen?

De voorzitter: Dit was de eerste termijn, geloof ik, iedereen is aan de beurt geweest. Burgemeester, het woord is aan u.

Burgemeester Wienen: Ja. Er zijn momenten dat ik me gewoon verbaas over hoe discussies lopen en vooral over het feit dat ik het gevoel heb dat dingen die eerder gezegd zijn kennelijk op geen enkele manier een rol spelen in kijken naar wat hier aan de orde is. Wij hebben in juni over dit onderwerp gesproken en wij denken er hetzelfde over. Dat werd door sommige sprekers ook benoemd. Ik ben geen voorstander van die korte wapenstok, ik ben wel een hele grote voorstander van een zo goed mogelijke bescherming voor de mensen die in onze opdracht en in onze dienst hun werk moeten doen. Dat is waar het mij om gaat. Wij hebben handhavers, ik heb gesprekken met die mensen, ik zie wat het doet als je in elkaar getrapt wordt, als je een hersenschudding hebt. Dan praat ik met die mensen, ik hoor hun pleidooien: alsjeblieft, zorg ervoor dat wij betere verdedigingsmiddelen krijgen. Dat laat mij niet koud. Dat heb ik op 11 juni gedeeld en wij waren daar volgens mij redelijk eensgezind in. Ik heb daar gesprekken over met de minister, want binnen zeg maar de groep burgemeesters, laat ik het maar even zo noemen, ben ik een van degenen die in deze discussie een grote rol speelt. Dat heeft er ook toe geleid dat als gevolg van alle discussies de minister gezegd heeft: ik ben bereid om toch te gaan kijken naar dingen waar ik in het verleden van zei: dat doen we niet. Dat zei de minister niet alleen, maar dat was gewoon het standpunt. Het standpunt was: boa's komen niet in aanmerking voor bepaalde middelen. Dat werd dan iedere keer benoemd als wapens en ik heb het consequent over verdedigingsmiddelen. Daarover is er een gesprek geweest met de minister, een indringend gesprek, en daarin heb ik nogmaals pleidooi gevoerd om te zeggen: ik denk dat het de moeite waard is, ik snap de weerstand, maar ik denk dat het de moeite waard is om op zoek te gaan naar mogelijkheden om toch iets te doen aan betere bescherming van die boa-medewerkers. En dat niet als een soort algemeen iets: dat krijgen ze standaard allemaal mee. Maar in die situaties waarin daar aanleiding voor is. Ik denk bijvoorbeeld dat er een verschil kan zijn tussen de situatie in een stad en bij bepaalde inzet, en de situatie in een dorp waar het over het algemeen vrij rustig is en waar je weinig incidenten tegenkomt.

De voorzitter: U heeft een interruptie van de heer Trompetter. Gaat uw gang.

De heer Trompetter: Dank u wel, voorzitter. Ik vind het wel een beetje merkwaardig, burgemeester, dat u dat zegt, want juist in de buitengebieden gaat het heel vaak mis met dumping van illegaal afval en dat soort zaken ...

Burgemeester Wienen: Ik heb het niet over de buitengebieden, ik heb het over een dorp.

De heer Trompetter: Nee, maar mijn vraag is dus: de commissie, de raad is niet overtuigd in meerderheid van dat de veiligheid toeneemt op het moment dat ...

Burgemeester Wienen: Luister nou eerst even wat ik ga zeggen, want ik heb al lang begrepen wat u vindt. Het punt is, ik heb op 11 juni met u van gedachten gewisseld en vervolgens is er een gesprek met de minister. In dat gesprek geeft de minister aan dat hij wil nadenken over meer mogelijkheden. Daar is hij nu mee bezig, hij is in gesprek met de bonden, hij is in gesprek met burgemeesters. Hij heeft een aantal burgemeesters – dat heb ik u eerder gemeld, drie: de burgemeester van Groningen, de burgemeester van Capelle aan den IJssel en

de burgemeester van Haarlem – gevraagd om in een commissie met het Openbaar Ministerie en met politie en een vertegenwoordiger van het departement te gaan kijken: wat zijn de mogelijkheden? Dat is een begeleidingscommissie van deze pilot, waar ook de vraag ondergebracht is naar de pepperspray. Ik zie het als een mogelijkheid om maximaal, vanuit mijn basisidee – overigens, ook de burgemeester van Groningen heeft dat basisidee: die korte wapenstok is niet het goede instrument, het is niet het gewenste instrument – maar wij willen wel dat er iets gebeurt. En we willen ook dat we de discussie kunnen voeren aan de hand van feiten, dat we kunnen zien: oké jongens, dit is wat er uit de pilot naar voren komt en vervolgens wat voor conclusies gaan we daar dan met elkaar aan verbinden? Ik heb u eerder uitgelegd, de brief van de minister waarin hij de pilot aankondigt is van na onze discussie. Het is niet de brief die ik graag had gezien, ik had graag de brief willen zien waarin de minister zou zeggen: wij gaan aan de slag met dat pepperspray. Helaas heeft hij een andere keuze gemaakt. Hij heeft ook uitgelegd waarom, hij gaat ervan uit dat pepperspray misschien nog wel heftiger effect heeft als een wapenstok. Nou, ik denk dat dat een vergissing is, maar los daarvan, je moet aan de slag om deze zaak, waar al heel lang over gediscussieerd wordt en gepraat wordt, om daar nu een keer te proberen knopen in door te hakken. Dan zit ik liever bij die discussie als dat ik van een afstandje toezie en zie dat anderen de discussie voeren en bepalen wat er gaat gebeuren. Ik heb u uitgelegd dat ik de gemeente Haarlem heb aangemeld, omdat wij in deze discussie een hele grote rol spelen, zelf hebben aangegeven dat het belangrijk is dat je wat kan doen en omdat ik heel graag ervoor wil zorgen dat we een discussie kunnen voeren aan de hand van de feitelijke gegevens die bijvoorbeeld zo'n pilot oproept en de principiële discussies die in zo'n commissie dan gevoerd worden. Die brief, die had u gewoon op uw eerstkomende commissievergadering kunnen agenderen, ik ga daar niet over. U gaat zelf over uw agenda en ik neem u dat niet kwalijk, maar het is uw ... Als u mij verwijt dat het niet in die commissievergadering besproken is, dan vind ik dat een onterecht verwijt. U gaat over uw agenda, ik niet. Ik heb u een brief gestuurd ...

De heer Aynan: Voorzitter ...?

De voorzitter: U heeft een interruptie van de heer Aynan.

De heer Aynan: Welke brief heeft de burgemeester het over?

Burgemeester Wienen: Ik heb in augustus een brief gestuurd waarin ik aangegeven heb van die pilot, dat die eraan zat te komen en ik heb een brief gestuurd toen er sprake was van het aanmelden, dat de gemeente Haarlem dat van plan was en dat ik daarover graag met de commissie over van gedachten wil wisselen. Daarna kwam die commissievergadering, daar is die brief niet behandeld, maar u hebt daar wel vragen over gesteld en dat was terecht. Ik heb bij de beantwoording van die vragen dezelfde dingen gezegd die ik nu ook zeg. Dus dat u mij nu zegt: hoe kunt u dat doen? Ik heb dat toen uitgelegd. Ik heb uitgelegd om welke reden ik het verstandig vond om te zeggen: het gaat nu om een pilot en ik denk dat het goed is om bij die pilot betrokken te zijn, ook al heb ik hetzelfde standpunt als u over het feit dat uiteindelijk ik hoop dat wij met andere middelen gaan werken dan de korte wapenstok.

De voorzitter: Mijnheer Aynan.

De heer Aynan: Voorzitter, ik hecht echt waarde aan een chronologische volgorde. Het eerste moment dat we wisten van de aanvraag van de pilot was na de commissievergadering.

Burgemeester Wienen: ...?.

De heer Aynan: Ja, nee, maar u zegt: dan had u die brief moeten agenderen. Welke brief? En dan waren we te laat. Dit is het eerste moment dat we uw aanvraag – want daar gaat het om – hebben kunnen agenderen.

Burgemeester Wienen: Is er in september wel of niet een commissievergadering geweest?

De heer Aynan: Toen was de brief er nog niet.

Burgemeester Wienen: Ik heb u toch in augustus een brief gestuurd? Als u dat had gewild, had u die brief toch kunnen agenderen?

De heer Aynan: Nee, voorzitter, u had die brief nog niet gestuurd.

De voorzitter: Ik ga me even mengen in deze discussie. Ik hoor net van mijn ... Deze brief had twee weken van tevoren moeten worden aangemeld en dat is niet gebeurd.

Burgemeester Wienen: Dat begrijp ik wel, maar het ging over snelheid. Ja, sorry, maar ik stuur die brief en vervolgens zegt u: die moet er twee weken zijn. Het punt is, u ziet ook de datum waarop je moet zeggen of dat je je aanmeldt en ik heb u uitgelegd, daar was u bij of u kon erbij zijn in ieder geval, ik heb uitgelegd dat ik eerder heb meegemaakt dat wij de gemeente Haarlem aanmelden, want als ik wacht tot deze commissie geweest was, dan was de aanmeldtermijn voorbij. Dus ik heb aangemeld met de redenen die ik u noem en je kunt je altijd terugtrekken, dat is geen enkel probleem. Dus dat zal ik ook doen als u zegt: ik wil niet dat wij daarover meepraten, we zien wel wat eruit komt en dan horen we het wel. Ik vind dat jammer, ik vind het een gemiste kans, maar wat mij betreft doen we wel mee en praten we ook mee vanuit een duidelijke benadering hoe wij ernaar kijken. Maar het kon niet anders als ik überhaupt de kans wilde maken mee te doen, dan moest ik me aanmelden en dan hebt u alle gelegenheid om in de discussie – waar ik om gevraagd heb, want in mijn brief staat dat ik u vraag om deze discussie – om op basis van die discussie te zeggen: we zien er alsnog van af. Dat hebben we eerder gedaan, u hebt mij ooit opdracht gegeven om ongeconditioneerd mee te doen ...

De heer Aynan: ...?

Burgemeester Wienen: Ja, de voorzitter bepaalt of ik het woord heb. Mag ik ...

De voorzitter: Mijnheer Aynan, u mag een vraag stellen.

De heer Aynan: Voorzitter, echt hoor, dit verbaast me nog erger dan de brief zelf. Chronologisch gezien hadden we niet eerder ... Jouw Haarlem was de eerste fractie die vragen stelde en dat was nota bene in het vragenuurtje, omdat het niet eerder kon. Dit is de eerste mogelijkheid dat we dit kunnen bespreken. Dat doen we, er is helemaal geen draagvlak voor de aanvraag, dus het lijkt me logisch dat u de aanvraag inderdaad intrekt. En voorzitter, ik wil wel even gezegd hebben dat ik in ieder geval waardering heb voor het feit dat u gevraagd bent door de minister om in die commissie te gaan zitten, maar dat rechtvaardigt absoluut niet een aanvraag zonder draagvlak. En ik wil daarbij zeggen, als u zo graag mee wil doen, wat ons betreft mag dat, maar dan doen we als controlegemeente mee en dan heeft u op die manier alsnog de beschikking over alle gegevens en kunt u uw rol daar als commissielid vervullen.

Burgemeester Wienen: Die rol kan ik sowieso vervullen, want ik ben gewoon gevraagd om dat te doen op persoonlijke titel. Maar ik had graag met het materiaal van Haarlem kunnen werken. Dat kan dan niet, ik vind het best. U hebt allerlei conclusies over hoe het werkt – die overigens corresponderen met hoe ik daar zelf

naar kijk – maar waarvan ik denk, het is ook prettig om te zien in de praktijk: is dat zo? Dat zijn veronderstellingen ...

De heer Aynan: Voorzitter?

Burgemeester Wienen: ... waarvan we hopen dat het zo is.

De heer Aynan: Voorzitter? Juist, voorzitter, omdat we niet verschillen van elkaar verbaast het ons dat u die pilot alsnog heeft aangevraagd.

De voorzitter: Ik wil even een rondje maken van ...

Burgemeester Wienen: Maar ik ben nog helemaal niet klaar. Ik bedoel, ...

De voorzitter: Ja, maar ik zie dit allemaal als interrupties. Volgens mij zijn dit allemaal interrupties die nu volgen. Mijnheer IJsbandy, heeft u een voorstel van de orde?

De heer IJsbandy: Volgens mij zitten we hier helemaal de verkeerde vraag te beantwoorden. Het gaat er toch niet om wat we vinden van de wapenstok, want daar zijn we het eigenlijk grotendeels over eens. Het gaat erom of we Haarlem willen laten meedoen aan een soort van wetenschappelijk experiment in hoeverre een wapenstok wel of niet bijdraagt aan de openbare veiligheid, en de vraag daarbij dus ook of onze boa's daaraan mee willen werken. Daar gaat het dan eigenlijk om.

Burgemeester Wienen: Die willen dit heel erg graag. Mag ik erop reageren?

De voorzitter: U mag daarop reageren.

Burgemeester Wienen: Die vragen juist: alsjeblijft, laat ons niet in de kou staan. En natuurlijk gaat dat zeer geconditioneerd, dat blijkt trouwens al uit de brief. Het is ook geen wetenschappelijk experiment, maar het is een pilot gericht op de praktijk waarbij je op heel zorgvuldige manier kijkt: functioneert dit? En waarbij bovendien de toezegging van de minister dat ook naar pepperspray gekeken wordt in die test een rol gaat spelen. Dat is precies wat ik als commissielid zou willen: ervoor zorgen dat de gemeenten die hiermee aan de slag gaan, dat dat ook de mogelijkheid is om met pepperspray te kijken: hoe functioneert dat in de praktijk? Maar goed, dat is wat ik dus heel graag wil en dat is precies de reden waarom ik gezegd heb: ondanks het feit dat ik dit middel niet positief bekijk aan de voorkant, vind ik het wel nuttig dat we die discussie in Nederland nou een keer goed voeren, dat het goed bekeken wordt, dat daarin ook die andere middelen aan de orde komen die wij in ieder geval, of in ieder geval ik, veel grotere kans vind geven op werken als verdedigingsmiddel. Ik vind het jammer als we die kans voorbij laten gaan, maar ik ben ... Ik heb nog een heel aantal andere vragen gehad, dus ...

De voorzitter: Ja, en toch roepen deze uitspraken zoveel reacties op dat ik toch even de mogelijkheid wil geven om te interrumperen. Mijnheer Visser, u was als eerste, gaat uw gang.

De heer Visser: Wat ik wel vind is dat de burgemeester nu wel vrij duidelijk aangeeft dat hij eigenlijk wil meedoen aan de proef met als doel om eigenlijk te bewijzen dat het geen goed middel is. Dat we daar dus ook geen enkel voorschot nemen op de toekomst, dat vind ik wel echt een belangrijke overweging. Mijn vraag daarbij is wel: wat zijn de criteria, juist als je hem maar beperkt inzet, dat we straks niet een onduidelijke uitkomst krijgen? Dat vind ik wel, dat is dan uw rol in die commissie, want als het een goed opgezette proef is

waardoor ook die pepperspray-optie nadrukkelijk op de voorgrond komt en die ook goed met elkaar vergeleken kunnen worden en het is ook voor een beperkte tijd, dan wil ik er wel over nadenken. Maar dat hangt wel heel erg af: wat zijn de randvoorwaarden van die proef, en komt daar dan wel ook een bruikbare conclusie uit?

De voorzitter: Mijnheer Trompetter, u mag interrumperen op de burgemeester.

De heer Trompetter: En niet op mijnheer Visser, wat hij net stelt?

De voorzitter: Nee.

De heer Trompetter: Mag dus niet?

De voorzitter: Nee, ik zou het in een vormpje gieten dat u interrumpeert op de burgemeester.

De heer Trompetter: Oké, dan doe ik dat niet. Volgens mij is de discussie wel een beetje klaar en helder. We hadden het niet eerder kunnen agenderen en bespreken het dan nu. Ik heb die vraag ook gesteld, maar Jouw Haarlem was mij in dit voor het vragenuur. Dan doe ik het wel zo: mijnheer Visser stelt voor om een proef en een pilot te doen met de wapenstok, dus dan gaan we eerst wat mensen in elkaar slaan en dan gaan we kijken of dat dan werkt of zo. Ik denk dat het klaar is en dat ...

De heer Visser: Ik wil eerst meer over de voorwaarden weten, dus meer over de voorwaarden waaronder ...

De heer Trompetter: We hebben de brief gelezen en ik denk dat we aan de commissie kunnen voorstellen om dat voorstel weer in te trekken, of het verzoek om mee te doen aan de, als je het mij vraagt. Dank u wel.

De voorzitter: Mevrouw Eckhard.

Mevrouw Eckhard: Dank u, voorzitter. De burgemeester maakte ons verwijten dat wij niet juist de volgorde hebben aangehouden. In zijn brief van 27 augustus staat: ik ga graag binnenkort met uw commissie in gesprek. Dan verwacht ik dat u met de commissie in gesprek ging en dat was 3 september, en niet nu en ondertussen een pilot aanvragen.

Burgemeester Wienen: En waarom neemt u dan ...

Mevrouw Eckhard: Nee, nou mag ik ook even, want u bent ook heel lang aan het woord geweest ...

Burgemeester Wienen: Nee ...

Mevrouw Eckhard: ... nou mag ik ook even aan het woord.

Burgemeester Wienen: Ja, maar ik zou zeggen: dat wil ik ook heel graag. Dus doe het dan gewoon, agendeer het.

De heer ...: Het kwam te laat.

Mevrouw Eckhard: Dat kan toch niet als u zegt: ik ga in gesprek. Dan gaat u toch in gesprek? Nou, wat ...

De voorzitter: De brief is op 1 september binnengekomen bij de griffie, op 3 september was de vergadering van deze commissie. Formeel zit daar te weinig tijd tussen om deze brief te kunnen agenderen, dus hij is toen niet besproken. Ergo, dit is dus de eerste mogelijkheid – en daarin heeft de heer Aynan gelijk – dat wij hier op deze manier als commissie over kunnen spreken.

Burgemeester Wienen: Ja, maar wat ik zeg, is: dat moet u niet aan mij verwijten. U bepaalt uw eigen vergader...

Mevrouw ...: ...?.

Burgemeester Wienen: Nee, hoe komt u daarbij? U zegt tegen mij: waarom hebt u dit niet in de commissie besproken? Ik ga daar niet over, ik stuur u een brief en als u had gezegd: we willen er op 3 september over praten. Dan praat u er op 3 september over. Als u zegt: dat is tegen onze regels. Eerder kon niet. En als u zegt: voortaan mag u de commissie ...

Mevrouw Eckhard: U zegt: ik wil graag in overleg.

Burgemeester Wienen: ... bij elkaar roepen, ...

Mevrouw Eckhard: Ga dan in overleg.

Burgemeester Wienen: ... dan doe ik het graag.

De voorzitter: Ja, maar ik ga eerst even van de orde. Kijk, de discussie wanneer we er voor het eerst ... Het feit is dat we er nu, of dat nou terecht is of onterecht, dit is het moment dat we er voor het eerst over spreken. In de tussentijd is er aan deze burgemeester gevraagd of hij zich wil aanmelden, daar zat een termijn op, te ja dan nee. De burgemeester heeft ervoor gekozen, hoewel hij wist naar aanleiding van eerdere gesprekken, om dat te doen. Maar, dit om er maar zeker van te zijn dat het nog zou kunnen, in afwachting van onze beraadslagingen. Mocht het nou zo zijn dat deze commissie in meerderheid – en dat hoor ik een beetje – het er niet mee eens is dat deze burgemeester zich heeft aangemeld voor deze pilot, dan kan dat besluit alsnog worden teruggetrokken. Wij hebben dat eerder gedaan bij besluiten over de coffeeshops, dat is op precies dezelfde manier gegaan. Dus het lijkt mij allesbehalve opportuun om nu eindeloos te gaan discussiëren over of het eerder besproken had kunnen en moeten worden, de hamvraag is: gaan wij akkoord met deze pilot waar de burgemeester zich voor heeft ingeschreven als zijnde Haarlem, of niet? Dat ligt nu voor en als wij nu in meerderheid beslissen dat Haarlem niet meedoet met die pilot, dan trekt de burgemeester zich terug uit deze pilot. Mijnheer Aynan.

De heer Aynan: Ja, daar wil ik graag een antwoord op geven. Jouw Haarlem zegt: laten we eerst kijken wat het effect is van de webcam. De wapenstok is wat ons betreft absoluut geen toverstaf, dus laten we maar kijken wat die andere pilotgemeentes doen en dan kunnen we er hier ordentelijk over praten en misschien is pepperspray dan beschikbaar en hebben we een andere discussie.

De voorzitter: Voor de duidelijkheid, hoor ik u zeggen dat u dus wilt dat Haarlem zich terugtrekt uit de pilot?

De heer Aynan: Absoluut, daar ben ik heel helder in.

De voorzitter: Dacht ik al dat ik dat hoorde.

De heer Aynan: Wat de burgemeester wel kan doen is dat we meedoen als controlegemeente, maar dan zonder wapenstok.

De voorzitter: Ik wil graag kort de burgemeester even aan het woord laten. Gaat uw gang.

Burgemeester Wienen: Ja, ik neem toch de vrijheid om te zeggen dat u geïrriteerd kan zijn, maar ik ook. Als ik een verwijt krijg wat onterecht is, dan zeg ik het gewoon. Ik kon niet eerder dit agenderen, u gaat over uw agenda. Als u gewild had, had u het kunnen doen, ik niet. Als u mij dat dan verwijt: waarom hebt u dat niet geagendeerd? Dan denk ik: dan kent u uw eigen reglement van orde niet. En dat irriteert mij. Ik vind dit gewoon een onterecht verwijt.

De heer Aynan: Voorzitter?

Burgemeester Wienen: En ik vind ook dat u niet door moet gaan met mij dat te blijven verwijten, dat is dan één.

De heer Aynan: Voorzitter, mag ik even van de orde? Hier is echt er sprake van een misverstand en laten we dit alstublieft in een pauze of weet ik veel wanneer, maar hier is echt sprake van een misverstand.

De voorzitter: Mijnheer Trompetter.

De heer Trompetter: De mening van de Actiepartij mag duidelijk zijn. Wij zijn inderdaad ook voor het intrekken van die pilot. De controlegroep zou eventueel wel kunnen. En ik wil toch ook nog even een ordepunt maken. Ik merk dat men elkaar zonder de voorzitter te vragen interrumpeert, de burgemeester dat ook drie keer doet. Ik wil toch verzoeken om wat ordelijker hier te vergaderen dan nu plaatsgevonden heeft. Dank u.

De voorzitter: Dank u wel, mijnheer Trompetter. Waarvan akte. Mijnheer Gün.

De heer Gün: Het antwoord op uw vraag is: ja, GroenLinks blijft bij het eerdere standpunt. Voor wat betreft, om de burgemeester toch een beetje tegemoet te komen, want dit is zeer duidelijk dat hij geïrriteerd is. Maar de irritatie zit ook bij het merendeel van de commissie Bestuur. Blijkbaar heeft u de brief wel gestuurd, ik bedoel, dat wordt door niemand ontkend, maar wij hebben hem niet eerder gehad. Dus we verwijten elkaar nu dingen die ... Kijk, u heeft iets aangeleverd en wij hebben hem niet eerder kunnen zien en dit is het eerste moment. Op inhoud zijn we het met elkaar eens, prima. Op proces niet en dat constateren we dan ook.

De voorzitter: Even voor alle duidelijkheid, voordat nu de zwarte Piet richting griffie geschoven wordt. De brief is ...

De heer ...: '...'.

De heer Aynan: Daar is een motie vreemd over ingediend.

De voorzitter: Of voorzitter, nog erger. De brief is volgens mij op 27 augustus binnengekomen, hij is op 1 september bij de griffie binnengekomen en er is een aanlevertermijn van twee weken formeel, daar kan best een beetje aan geschoven worden ...

Mevrouw ...: En hij staat gewoon op de besluitenlijst van B en W.

De voorzitter: En hij stond op de besluitenlijst van B en W.

Burgemeester Wienen: Maar wat is dan het verwijt precies, wat had ik anders moeten doen?

De voorzitter: Hij kon niet geagendeerd worden voor de vergadering van 3 september, want daar was de aanlevertermijn te kort voor. Dus nogmaals, in mijn simpele uitleg is dit daadwerkelijk het eerste moment dat het hier besproken kan worden. Mijnheer Gün.

De heer Gün: Voorzitter, dank u wel. Daarop voortbordurend, 3 september hebben we die vergadering gehad. Gegeven het feit dat de richting van het merendeel van de gemeenteraad duidelijk was en het feit dat de burgemeester aangeeft dat hij persoonlijk is gevraagd. Ook helemaal prima, dat betekent dat we ook invloed kunnen uitoefenen als Haarlem zijde. Wat maakt nou – en dat is wat ik helemaal in het begin in mijn betoog vroeg – reflecterend op, daar heeft u toch ook een kans gehad om daar ... U geeft wel vaker even iets mee in een commissie: joh, dit en dit en dit, en dat loopt dan zo, en ik denk dat we het zo gaan doen. Dat gebeurt wel vaker, maar dat is toen niet gebeurd. Daar vroeg ik nog even een reflectie op.

De voorzitter: Mevrouw De Raadt.

Mevrouw De Raadt: Dank u wel, voorzitter. Ik zou graag nog antwoord willen op mijn vragen rondom de pepperspray.

Burgemeester Wienen: ...?

Mevrouw De Raadt: Oké, dus daar gaat u nog antwoord op geven? Oké, dan wacht ik nog even.

Burgemeester Wienen: ...?

De heer ...: ...?

De voorzitter: Nee, zeker niet, zeker zeker zeker niet. Dit, nee. Goed, ik denk dat het verstandig is om nu de burgemeester weer even het woord te geven om zijn verhaal te laten afmaken. Gaat uw gang.

Burgemeester Wienen: Ja, laat ik dan in ieder geval nog even over de wapenstok zeggen dat wat ik ontzettend teleurstellend vind, dat is dat ik het idee heb dat er geen – en dat had ik verwacht dat wel kon – inhoudelijke discussie is, maar u deelt mee dat u op 11 juni iets gezegd hebt en dat u niet van mening verandert. Dat zij dan zo. Het zou goed zijn dat u misschien ook eens met de handhavers, uw handhavers, zou praten over hoe zij deze discussies ervaren. Dat lijkt me in ieder geval niet verkeerd. De opmerkingen van mevrouw De Raadt vind ik wel heel erg terecht, want die zegt: als je dan kijkt naar hoe zit dat precies met die veiligheid? Dan komt die vooral doordat vanuit bepaalde doelgroepen soms heel plotseling geweld gebruikt wordt. Vaak is dat ook nog eens een keertje onder gebruik van middelen. Er is een volstrekt misverstand, en dat vind ik echt bijna tragisch, dat deze wapenstok bedoeld zou zijn – nogmaals, niet omdat ik ervoor ben, maar ik vind wel dat je de zaak eerlijk moet benaderen – om mensen in elkaar te knuppelen. Dat werd door één van u gezegd. Volstrekte onzin. Die wapenstok mag je niet gebruiken, als je hem wel gebruikt, dan moet dat in uiterste noodzaak, dat moet je dan ook volstrekt verantwoorden en waar het om gaat is dat het als een afweerinstrument gebruikt wordt door handhavers. De vraag is of het daar geschikt voor is. Daar zijn vraagtekens bij, wij zullen vanzelf horen hoe de ervaringen van anderen zijn op dit terrein. Ik ben van mening dat die pepperspray, dat dat heel erg goed zou zijn om te proberen om dat te doen. Er zal geen aparte pepperspray-proef komen, daar hoeven

wij ons ook niet voor aan te melden. Wij melden onszelf af en we zullen zien wat anderen daarvan ervaren. We hoeven ook geen referentiegemeente te zijn, want dat zijn alle gemeenten in Nederland, behalve de tien die met het experiment meedoen en daar zijn bepaalde mensen die dan met een wapenstok werken en anderen niet. Dat wordt allemaal begeleid, wordt uiterst zorgvuldig gedaan. En dat is de proef, die is niet dat wij ons voor bepaalde elementen dan wel zouden kunnen aanmelden. Dan de vragen die gesteld zijn over de bodycam. De bodycam die ...

De voorzitter: Eigenlijk wilde ik de burgemeester even laten uitspreken, maar als het echt niet kan wachten, dan ... Gaat uw gang.

Mevrouw De Raadt: Dus ik dacht: anders wordt het juist heel verwarrend. Nee, want ik hoor de burgemeesters zeggen: er komt geen proef met pepperspray. Alleen, ...

Burgemeester Wienen: Geen aparte proef.

Mevrouw De Raadt: Geen aparte proef, oké. Maar weet u dat al zeker? Want hoe ik de brief van minister Grapperhaus lees, daar staat letterlijk: "Het gebruik van pepperspray kent nu nog juridische beperkingen, maar ik heb aangegeven in overleg met de vakbonden dat ik voor het einde van het jaar alle mogelijkheden en onmogelijkheden van dit middel in kaart zal gaan brengen." Dus zou het dan niet zo kunnen zijn dat hij nog binnenkort terugkomt met: het kan wel, we kunnen het zo en zo juridisch borgen en dan gaan we wel zo'n proef doen? Hoe weet u nu al zeker dat dat niet gaat gebeuren?

Burgemeester Wienen: Nou, zeker weten doe ik het niet, want de minister kan natuurlijk altijd anders beslissen. Maar wat ik weet, want ik ben ook in gesprek met de bonden, met degenen die met de minister en zijn vertegenwoordigers om de tafel zitten, en soms zit ik er zelf bij. De minister is zelf degene die heel veel bezwaren heeft ingebracht tegen pepperspray, is toch bereid om ernaar te kijken, en vanuit de begeleiders vanuit het ministerie die dus met die pilot bezig zijn wordt er gezegd: dan gaan we dat meenemen met deze pilot. Dat was precies voor mij de reden waarom ik er zo graag bij betrokken wil zijn. Maar maakt niet uit, dan kunnen we ook zeggen: die pilot zal toch wel plaatsvinden, alleen niet met ons. Maar dat is de reden waarom ik het zeg. En het kan best zijn dat het anders loopt, maar dat is zoals er nu naar gekeken wordt. Dan over de bodycam. Er wordt gezegd: zou dat niet mogelijk escalerend kunnen werken, en hoe zit het met de privacy? Ik denk met name de vragen rond privacy, dat die wel heel erg wezenlijk zijn. We hebben ook een uitgebreide data privacy impact analyse gemaakt ...

Mevrouw Eckhard: De-escalerend, niet escalerend.

Burgemeester Wienen: Nee, er waren er ook die dachten dat het escalerend zou werken. Dus ...

De voorzitter: Moment, burgemeester. Mevrouw Eckhard, ik geef u het woord, of niet.

Mevrouw Eckhard: ...

De voorzitter: Burgemeester, gaat uw gang.

Burgemeester Wienen: Oké. De beelden worden niet ... In de eerste plaats staat de bodycam niet aan. De bodycam kan aangezet worden als er een situatie is waarbij een handhaver het gevoel heeft: ik vind dit onveilig, ik denk dat het verstandig is dat hier beelden van komen. Dan kan hij de bodycam aanzetten. Dus

daarvoor is die niet aan, worden er überhaupt geen beelden gemaakt. Als die aangezet wordt, dan zijn die beelden alleen beschikbaar om te bekijken door de teammanager, niet door de handhaver zelf. Ze worden ook weer automatisch gewist, ze worden nergens gedeeld, alleen als blijkt – en dat is terecht gezegd – dat op basis van die indruk die de teammanager heeft: hier is een opsporingsbelang. Dan kan hij besluiten om ze veilig te stellen en dan worden ze beschikbaar gesteld aan justitie. Dus dat betekent: er is geen sprake van dat het gedeeld wordt, dat anderen daar inzage in hebben. Dat is heel zorgvuldig geborgd. En de ervaring is, en ook onze hoop en verwachting, dat ze vooral ook preventief werken, dus dat mensen beseffen: oké, dan moet ik misschien toch een beetje uitkijken, want ik word wel opgenomen. Overigens is ook de bedoeling dat de handhaver dan ook waarschuwt: er worden beelden gemaakt. Dat heeft ook een effect, dat iemand denkt: oké, dan moet ik uitkijken.

De voorzitter: Dank u wel. Mijnheer Rijbroek.

De heer Rijbroek: Ik had nog één vraag openstaan. In de brief staat: “Vanaf 1 oktober na een proef worden deze bodycams in gebruik genomen.” Is dat het geval?

Burgemeester Wienen: Dat is het geval.

De voorzitter: Goed, zijn er nog vragen blijven liggen die beantwoording behoeven? Mijnheer Gün.

De heer Gün: Geen vraag, maar ik wilde een interruptie plaatsen, maar u zei: laat de burgemeester even spreken.

De voorzitter: U heeft gelijk, mijnheer Gün. Gaat uw gang.

De heer Gün: Ik hecht er wel waarde aan, want de burgemeester wekt de suggestie: joh, ga eens met handhavers praten. Dat heeft de fractie van GroenLinks gedaan. De handhaver die GroenLinks heeft gesproken heeft gezegd: wij zijn op zoek naar verdedigingsmiddelen. En heeft niet per definitie gezegd: ik wil een wapenstok, een korte wapenstok. Die heeft gezegd: ik wil middelen om me te kunnen beschermen op het moment dat het nodig is. Dat was en is nog steeds de inzet van GroenLinks en daar zitten we – nogmaals, voordat u mij onderbreekt – daarin zitten wij nog steeds op dezelfde lijn dat de opbouw is: bodycam, pepperspray en voor nu, wat GroenLinks betreft, nog steeds geen korte wapenstok.

De voorzitter: Burgemeester, u mag daarop reageren.

Burgemeester Wienen: Ja, u voelde aan dat ik wilde zeggen: daarin zitten wij ook op één lijn. Met één verschil: ik wil – en dat is wat de handhavers heel nadrukkelijk aan mij gevraagd hebben – graag die uitrusting met verdedigingsmiddelen – want daar gaat het om – zo goed mogelijk beargumenteerd die discussie voeren. Op dit moment loopt het langs deze pilot en daar had ik graag ook de Haarlemse handhavers de kans gegeven om daarin mee te doen, om zo goed mogelijk te werken met én pepperspray, want ik verwacht dat dat wordt toegevoegd, én die wapenstok, en alle andere middelen die er zijn, om vervolgens zo goed mogelijk beargumenteerd, precies wetend hoe het zit, in Den Haag de discussie te kunnen voeren: hoe gaat de uitrusting van Nederlandse handhavers eruitzien? Nu moet ik ... Overigens, dat is misschien een beetje flauw om te zeggen, maar de gemeente Zandvoort heeft zich ook aangemeld, dus misschien dat de Haarlemse handhavers in Zandvoort wel kunnen werken.

De voorzitter: Mijnheer Gün.

De heer Gün: Voorzitter, één verhelderende vraag.

De heer Aynan: Is de mening van de Zandvoortse raad gevraagd?

De voorzitter: Order. Ja.

De heer Gün: Ja, even één verhelderende vraag, want ik hoor de burgemeester nu zeggen: ik had graag precies willen weten hoe het zat en daarom wilde ik meedoen. Ik heb u in antwoord op de heer Aynan ook horen zeggen dat u die informatie toch wel krijgt. Dus u zegt aan de ene kant: als ik niet meedoe aan de pilot, krijg ik de informatie. Maar nu zegt u: als ik meedoen aan de pilot, weet ik precies hoe het zit.

Burgemeester Wienen: Dan staat de Haarlemse organisatie als zodanig daarbuiten, met de uitzondering, als Zandvoort wel zou worden toegelaten in de pilot, dat ik aan hen kan vragen: hoe gaat dat in Zandvoort? En die ervaringen kan meenemen. Maar het is prettig, dat is mijn ervaring altijd, dat je niet alleen de papieren verslagen leest van hoe het gelopen is, maar als je zelf met de mensen kan praten, als je zelf ... En dat kan als het in Haarlem is. Als het hier gebeurt, als mensen in Haarlem meedoen, dan kan ik aan ze vragen: hoe gaat dat, hoe werkt dat? Dan heb ik een heel ander contact met die praktijk dan wanneer ik het alleen moet doen met de verslagen van hoe dat in andere gemeenten gelopen is. Maar natuurlijk nemen wij daar kennis van en daar komt ook een resultaat uit. Alleen, ik had het mooi gevonden als we als Haarlem daarin hadden geprobeerd mee te doen, want er is geen enkele garantie overigens, er zijn veel meer dan tien aanmeldingen. Ik weet het niet precies, maar enkele tientallen gemeenten willen heel graag meedoen, dus de kans dat Haarlem daarbij zit zou misschien toch al in ieder geval zeker niet vanzelfsprekend zijn.

De voorzitter: Goed, ik wil dit onderwerp graag afsluiten en volgens mij kan dat ook. Er is geen draagvlak voor deelname aan de pilot, zoals ik het nu begrijp. Ik neem niet aan dat die mening is veranderd. Mocht dat wel zo zijn, dan hoor ik daar graag nu ... Neen? Dus het verzoek aan de burgemeester om zich terug te trekken uit deze pilot.

11. 22.35 uur Zienswijze MRA Werkplan en Begroting 2021 (RB)

De voorzitter: Dan gaan wij door naar het laatste agendaonderwerp, waarvoor wethouder Berkhout hier verwacht wordt. Dan wil ik de burgemeester graag bedanken voor zijn aanwezigheid. Scheurt hij het eruit, fijn, graag gedaan. Oké, bedankt. We hebben voor het laatste onderwerp op deze agenda, zijnde de 'Zienswijze MRA Werkplan en Begroting 2021' nog precies zeven minuten om het af te ronden. Dankjewel. En dat kan, want wij zijn als commissie kort, bondig, efficiënt en opportuun – ik roep maar wat – en ook deze wethouder ken ik als zodanig. Dus wat voorligt, het college stelt voor dat de raad wat betreft dit onderwerp de zienswijze geen bezwaar afgeeft op punt 1 en dit als zienswijze aan de MRA mee te geven, in de begroting 2021 van Haarlem een bijdrage voor MRA op te nemen van 249.330 euro, gebaseerd op 162.961 inwoners per 1 januari. Ik heb ze geteld, de aantallen kloppen. Wie mag ik als eerste het woord geven? Mijnheer Trompetter.

De heer Trompetter: Dank u wel. Het is begrijpelijk dat de coronacrisis ook de agenda van de MRA wijzigt. Er zijn goede visies en '...' genoemd, zoals de 30 procent sociale huur in de regio en de afschaffing van de verhuurdersheffing. Daar gaan ze jammer genoeg niet over, maar gezien mijn spreektijd beperk ik me tot enkele vragen. Mijn fractie is verheugd te lezen dat naast het Rijk ook samenwerking met de EU wordt gezocht en dat ook wordt ingezet op duurzaam vervoer per fiets een ov. Wordt er ook nagedacht over subsidiemogelijkheden vanuit de EU, anders dan het stukje circulaire economie? In het raadsstuk staat op pagina 3 dat de betrokkenheid van Haarlem bij Platform Mobiliteit kan worden versterkt door het lopende

governancetraject. Hoe groot schat het college deze kans in? De één na grootste post in de begroting van 2021 is 600.000 euro, dit betreft recreatie en toerisme. Is dat allemaal wel reëel in tijden van corona, zou een andere invulling niet logischer zijn? En dan de vertragingen in de samenwerking wordt genoemd door de coronacrisis. De lockdown is verklaarbaar, en wat is de verwachting voor de rest van 2020 en '21? Tot zover. En voor wat betreft het steunen van de verklaring moet ik nog even nadenken.

De voorzitter: Niet alles is doorgekomen bij de wethouder, begrijp ik. Dus mijnheer Trompetter, uw vraag gaat over de Europese subsidies voor mobiliteit en niet alleen voor ...

Wethouder Berkhout: Ja, die had ik.

De voorzitter: Die heeft u.

Wethouder Berkhout: Governance en toerisme, maar de laatste niet.

De voorzitter: Het laatste punt, mijnheer Trompetter.

De heer Trompetter: Dat er in het stuk staat dat de vertraging in de samenwerking wordt genoemd door de coronacrisis. De vraag is hoe dat dan nu is? Want we hebben beeldbellen, videovergaderen, we kunnen van alles. Dus eerder de vraag: wat is de verwachting voor de rest van dit jaar en voor volgend jaar?

De voorzitter: Duidelijk, mijnheer Trompetter. Mijnheer Visser.

De heer Visser: Dank u wel, voorzitter. Wat betreft de ChristenUnie is het MRA-werkplan akkoord, op één punt na. Het is qua acties op het gebied van mobiliteit namelijk behoorlijk vaag. Veel concreter is het bijgevoegde position paper van twee A4-tjes, lekker kort en krachtig. Maar als we dan kijken wat erin staat, dan is het vooral krachtig op zaken buiten Haarlem. Er worden drie belangrijke ov-projecten genoemd als speerpunt, namelijk de Noord/Zuidlijn, metro verlengen naar Schiphol en Hoofddorp, een lightrail van Amsterdam naar Almere en het sluiten van de metroring van Amsterdam om nieuwbouwwijk Haven-Stad te ontsluiten. Allemaal belangrijke projecten, maar in deze opsomming ontbreekt Zuid-Kennemerland en IJmond geheel. Terwijl bereikbaarheid ook hier een groot probleem is en er ook hier een grote opgave voor het ov ligt. Wij willen dit daarom benoemen in de zienswijze en zijn bezig met een amendement op dit punt. Wij denken dan met name aan een betere ov-oplossing voor de corridor Haarlem - Schiphol-Noord en dan verder naar Amsterdam Zuid of Amstelveen. Of dit nu een tram, een metro, of een Bus Rapid Transit, of zelfs een trein is, maar het moet echt op de agenda komen dat er op die corridor wat moet gebeuren. Ten tweede denken wij aan een aanpassing van de sporen rond Amsterdam Centraal, zodat er ruim... Dat is weliswaar Amsterdam, maar dat is een Haarlems belang, namelijk dat er ruimte komt voor doorgaande intercity's en doorgaande sprinters tussen Haarlem-IJmond en bijvoorbeeld Almere-Amersfoort-Utrecht. Dat is deze week heel erg actueel geworden, gisteren heeft u het waarschijnlijk in de krant gelezen: Amersfoort gaan zijn intercity naar Amsterdam Centraal verliezen, Almere gaat zijn intercity naar Amsterdam Centraal verliezen. En ik voorspel u, Haarlem gaat ook zijn intercity naar Amsterdam Centraal verliezen, want dat staat in het OV Toekomstbeeld als een van de mogelijke opties. We hebben wel hoogfrequent sprinters naar Amsterdam, maar je hebt dan geen intercity meer en je zal maar van Haarlem naar Amersfoort of van Haarlem naar Almere moeten, dan moet je dus onderweg overal stoppen. Als we dat willen oplossen, dan is er echt een ingreep op Amsterdam Centraal nodig en dat kan, dat station gaat verbouwd worden, maar niet goed genoeg en daarom blijven we in lengte van jaren kerende treinen op Amsterdam houden, of alleen maar sprinters en we raken onze intercity's kwijt. Daarom moeten we nu een lobby gaan voeren, samen met gemeente Hilversum, samen met Amersfoort

– hoewel die net weer buiten de MRA ligt – maar ook samen met Almere, om te zorgen dat er een grotere investering rondom Amsterdam Centraal komt, concrete details rond Sloterdijk en Muiderpoort zijn wat maatregelen nodig, zodat we op termijn doorgaande treinen krijgen. Ik weet dat deze hele raad al heel lang intercity's naar Utrecht wil, maar wat ons betreft ook naar Almere en Amersfoort. Dat kan, maar daar moeten we nu voor gaan lobbyen en dat moet dus in de MRA Agenda. Dank u wel.

De voorzitter: Dank u wel, mijnheer Visser. U heeft een aantal amendementen aangekondigd.

De heer Visser: Nou, één amendement.

De voorzitter: Eén amendement. Nou ja, al genoeg voor een bespreking in ieder geval, dus die is duidelijk. Wie mag ik het woord geven? Mijnheer IJsbrandy.

De heer IJsbrandy: Hart voor Haarlem is akkoord met het budgetbeslag voor Haarlem en ook met de Agenda. En we willen een pleidooi doen om vooral dan op die onderwerpen te focussen die niet coronagevoelig zijn. Het laatste wat je volgens mij met de MRA moet doen is met de MRA ook nog weer eens achter coronaonderwerpen aan te gaan rennen, want dan verlies je helemaal de focus en dan wordt het nooit wat. Dus parkeer dan de dingen die misschien door corona ernstig geraakt worden, maar ga met de rest vooral volle kracht vooruit.

De voorzitter: Mijnheer Aynan.

De heer Aynan: Heel kort, voorzitter, want ik heb geen spreektijd meer. Ik sluit me grotendeels aan bij de ChristenUnie. Ik wil wel twee punten meegeven, over focus gesproken. Onze motie 'Trek door die Noord/Zuidlijn', die hier breed aangenomen is. Vorige maand heeft Haarlemmermeer besloten om de Noord/Zuidlijn van Schiphol naar Hoofddorp door te trekken. Wat ons betreft is dat ook hét moment om aan te sluiten. Ook een andere motie van ruim twee jaar geleden om Haarlem bestuurlijk in het Platform Mobiliteit plaats te laten nemen. Ik had eerlijk gezegd een concreter antwoord verwacht, sterker nog, dat we er al zaten. Dat is helaas nog steeds niet het geval, graag een reactie daarop.

De voorzitter: Dank u wel, mijnheer Aynan. Dat waren de opmerkingen? Mevrouw Van der Windt, gaat uw gang.

Mevrouw Van der Windt: Dank u wel, voorzitter. Er is al heel veel gezegd. Op zich akkoord met het werkplan van de MRA, maar ook D66 vindt de conceptzienswijze op dit moment nog wat slap inhoudelijk en we verzoeken het college dan ook om die zienswijze wat steviger te maken. Het vloeiende betoog van mijn buurman geeft ook wel de denkwijze van D66 aan. Wij vinden het belangrijk om in te zetten op een Zuid-Zuid fietsverbinding, van Haarlem Zuid-Heemstede naar Amsterdam Zuid. We vinden het belangrijk dat er een breed onderzoek komt naar een Zuid-Zuid ov-verbinding, inclusief lightrail en we vinden het belangrijk dat de treinverbindingen Zandvoort-Haarlem-Amsterdam-Utrecht en verder, Amsterdam-Haarlem-Beverwijk en Amsterdam-Haarlem-Den Haag behouden en bij voorkeur versterkt worden. Dat vinden op dit moment onvoldoende concreet uit de conceptzienswijze komen. Wij realiseren ons dat het deelnemen aan de MRA niet is: what's in it for me? En dat je breder moet kijken wat in het belang is van de MRA, maar op dit moment vinden we dat de belangen van Kennemerland op dit punt echt onvoldoende tot uitdrukking komen in de zienswijze en dat vinden wij jammer. Dank u wel.

De voorzitter: Dank u wel, mevrouw Van der Windt. Mijnheer Van den Doel. Mijnheer Smit, gaat uw gang.

De heer Van den Doel: Dank u wel. OPHaarlem gaat ervan uit dat de relevante wijziging door coronaeffecten in het werkplan en de exploitatie worden voorgelegd aan de MRA-deelnemers. Voorts akkoord met het werkplan en de begroting. En de OPH zegt het nog maar eens een keer: Zuid-Kennemerland en de IJmond zullen echt een effort vanaf 2021 moeten gaan plegen om onze mobiliteitsbelangen goed te presenteren en achterstanden in te halen. Waarvan akte.

De heer Aynan: Niks over financiën?

De heer ...: '...':

De voorzitter: Dank u wel, mijnheer Smit. En sluit mijnheer Smit zich aan bij het standpunt van GroenLinks, of andersom?

De heer Van den Doel: Nu gaat GroenLinks komen.

De voorzitter: Oké. Mijnheer Van den Doel.

De heer Van den Doel: Dank u wel, voorzitter. Nu is het GroenLinks. Wij zijn in principe akkoord op het plan en het geld. We willen wel echt blijven benadrukken dat de mobiliteit van groot belang is en dat het inderdaad belangrijk is dat we een goede verbinding houden met Amsterdam en de rest van Nederland. Of nou een lijn naar Hoofddorp-Schiphol direct het verlangen is van GroenLinks, daar kunnen we nog wel over bakkeleien, maar het zou zeker niet slecht zijn als er een lightrailverbinding zou komen daadwerkelijk ook naar Haarlem toe. Verder willen we het nog even hebben over het recyclen. Een van de leuke ideeën was de luiers te recyclen, daar is al een businessplan voor en het zou mooi zijn als dat binnen MRA wordt opgepakt, want dan kan je pas echt meters maken. Daarnaast, AEB doet ook aan plasticrecycling, dat dat wat meer gas krijgt. En uiteindelijk textielverwerkingsfabriek RataPlan is daarmee bezig samen met Wieland Textiles in Wormerveer en we zouden graag zien dat de wethouder zich daarvoor zou inzetten, naast alle verstandige opmerkingen die de andere partijen al gemaakt hebben, maar wegens tijd die mij ontbreekt ik die niet ga herhalen.

De voorzitter: Dank u wel, mijnheer Van den Doel. Dat was het? Wethouder.

Wethouder Berkhout: Dank u wel, voorzitter.

Mevrouw Wisse: Voorzitter? Sorry.

De voorzitter: Mevrouw Wisse.

Mevrouw Wisse: Ik heb te laat mijn hand opgestoken, maar eerste termijn nog, heel graag. Wij hebben als PvdA ook op het werkplan en de begroting geen aanmerkingen, maar toen we laatst met de regiораad met de digitale vergadering meekeken, zagen we inderdaad overal mooie lijntjes naar Amsterdam lopen vanuit de hele MRA. Behalve Haarlem, die lag daar zielig en alleen, geen enkel lijntje naar Amsterdam. Onze lijn naar het centrum is al heel erg overbelast – nu met corona misschien wat minder, maar dat gaat natuurlijk straks weer komen – naar Zuid. Dus wij dachten ook onmiddellijk terug aan de moties die we hier hebben aangenomen over de lightrail aan de A9 en inderdaad de doorgetrokken Noord/Zuidlijn. Hoe kan het dat dat kennelijk niet is doorgekomen? Mijnheer Bossink zei wel: jawel, het is wel doorgekomen. Maar goed, het gaat er natuurlijk om dat die concrete lijntjes er komen. We zijn daarom ook heel erg benieuwd naar die plannen voor de

vernieuwing van de bestuurlijke vertegenwoordiging binnen het Platform Mobiliteit van de MRA. Daar moet Haarlem gewoon in komen, want we komen zo niet verder. Dank u wel, voorzitter.

De voorzitter: Dank u wel, mevrouw Wisse. Wethouder.

Wethouder Berkhout: Dank u wel. Even kijken, hoor. Ik ga gewoon lekker de vragen af. Actiepartij, ja, natuurlijk kijken we ook, er is echt nadrukkelijk ook lobby richting de Europese Unie, ook om meer middelen binnen te halen. Dus dat is echt wel een aparte – dat kan ik bijna zeggen, volgens mij – portefeuillehouder Marja Ruigrok is vanuit de agendacommissie daar specifiek mee behelst. Dus weet dat dat echt wel de aandacht heeft. De governance, dat is al langer natuurlijk sinds de evaluatie eigenlijk al onderwerp van gesprek. Ik moet zeggen, dat gaat niet heel snel, dat evaluatierapport ligt er al meer dan een jaar. Ik zit ook in de agendacommissie, dus ik heb daar ook meerdere keren steeds aandacht voor gevraagd. Corona helpt daarbij ook niet mee, dus nu is de regiegroep van 30 oktober zal dan het moment zijn om hier weer stappen in te zetten en om die aanbevelingen, om daar echt vervolg aan te geven. U ziet dat ook terug in dit stuk, als het gaat om toetreding tot Platform Mobiliteit, of hoe kan dat gelijkgetrokken worden. Iets wat, ik hoor u bijna allemaal het hier over mobiliteit hebben, dus weet dat dat speelt, weet dat dat ook tot mijn spijt niet zo snel gaat als dat ik had gehoopt toen dat rapport uitkwam. Verder – en dat is eigenlijk dus ook dan het antwoord op uw laatste vraag – ja, die samenwerking heeft te lijden onder corona. Ik vind wel dat er ook heel mooi geïmproviseerd wordt, de MRA University webinars van begin dit jaar. Maar de congressen in traditionele zin zijn helemaal niet doorgestaan dit jaar. En wat er nu eigenlijk aan zit te komen – en dat is dan ook weer mijn rol binnen de MRA, ik ben inmiddels op de hoogte wat al mijn rollen zijn binnen de MRA en dat zijn er vrij veel – ook als het gaat om communicatie. We zijn echt aan het kijken – en ook daar, dan ben je net weer, een congres in fysieke zin kan niet, dus je gaat naar digitale sessies, maar we hadden dan alweer iets in de plannen staan om dat een soort van hybride te doen, met studio's, maar toen kwamen de aangescherpte maatregelen – om ook die MRA Agenda en die uitvoeringslijnen wel steeds meer onder de aandacht te gaan brengen, want die agenda is wel vastgesteld. Dus weet dat daaraan gewerkt wordt, maar weet dat dat wel echt improviseren is. Maar ik vind wel dat daar wel stappen worden gezet. Eventjes in algemene zin. ChristenUnie, ik vind uw punten ongelooflijk terecht en ik ken u ook als een groot expert als het gaat om openbaar vervoer, maar ik weet niet of dit het document is om dat daarbij aan te dragen. De MRA Agenda 2.0 is vastgesteld, dit is een werkplan van die agenda. Eigenlijk, eerlijk gezegd is, ik zoek naar denk ik een andere route om uw doelen te realiseren. Die route begint bij een regionale bereikbaarheidsvisie, die begint bijvoorbeeld daarna met de samenwerking met de IJmond en de Haarlemmermeer als het gaat om de westflank van de MRA. Het gaat om het gesprek met de gedeputeerde, mijnheer Olthof. Hij is erg voortvarend bezig, hij is eigenlijk ook pas recent aangetreden als het gaat om de strategische regionale mobiliteitsagenda. Wij proberen die zaken te verknopen, maar dat zijn de stappen om stappen te zetten als het gaat om mobiliteit. Ik hoor u allemaal zeggen: bereikbaarheid is heel erg belangrijk en wij zien weinig onze kant opgaan. Eventjes, ik ga even dit thema wat verder af. PvdA ook in de sessie, de regiovergaderingssessie als het gaat om de verstedelijkingstrategie is wel degelijk de corridor genoemd. Je hebt het doortrekken van de Noord/Zuidlijn, maar u ziet daar ook eindelijk staan, eigenlijk de motie van Jouw Haarlem ook, het doortrekken van de Noord/Zuidlijn naar Haarlem. Hij staat daar nu opgenomen als corridor en u heeft ook denk ik gister in het lokale nieuws, maar ook op de besluitenlijst van B en W kunnen zien dat wij ov-knooppunt Nieuw-Zuid nu echt gaan lanceren, het oude Buitenrust. Dat doen we samen met de provincie. Tegelijkertijd is wethouder Roduner ook trekker Bereikbare Steden geworden, wat eigenlijk wel een mooie positie is binnen de MRA om juist die knooppunten en de middelen daarvoor ook weer voor Haarlem, maar om dat contact te gaan opbouwen. Dus, ja, gaat het niet zo snel als dat u wilt. Dat klopt. Maar bouwen we eraan? Ja. Dan ga ik

eventjes ook in op Jouw Haarlem, twee punten. Haarlemmermeer heeft dat niet besloten, Haarlemmermeer kan dat niet het besluiten, dat is u ook toegelicht tijdens de regiovergadering. De verstedelijkingstrategie ... Ja.

De voorzitter: Wethouder, u heeft een interruptie van de heer Visser.

De heer Visser: Sorry voor de vertraagde interruptie, maar ik moest hem even opzoeken. Want de wethouder zei: we hebben al een MRA Agenda en daar is dit het werkplan en uitvoering van en dus is dit niet het moment. Ik dacht: ik heb het toch gelezen? Dus ik ga hem toch even opzoeken. In die hele MRA Agenda worden deze drie projecten niet concreet genoemd. Er staat: we moeten een schaa sprong maken in het metropolitane ov-systeem. Vervolgens komt er heel veel blablabla waar ik het op zich wel mee eens ben, maar het wordt nergens zo concreet. En nu ligt er ineens een position paper wat als lobbyinstrument wordt gebruikt en daar worden ineens wel concrete projecten genoemd, die overigens inderdaad allemaal heel urgent zijn. Dat ken ik, ik weet hoe groot de problemen in Amsterdam zijn. Maar dan vind ik het een disbalans, want het zijn allemaal Amsterdamse projecten. Overigens voeg ik er ook een Amsterdamse aan toe, maar die is in het belang van zoveel Haarlem, Hilversum als Amersfoort, dus dat is MRA breed. En dit is de eerste keer dat dit zo concreet wordt gemaakt. De andere plekken waar het concreet wordt gemaakt is het regionale OV Toekomstbeeld, maar daar staat de A9-corrridor wel in, in ieder geval in het regionale OV Toekomstbeeld. Dus daarom vind ik dat ik wel terecht een punt maak dat dit lobbydocument, dat dit onevenwichtig is. En natuurlijk, je kan niet tien prioriteiten benoemen, dat snap ik ook, maar ik wil op een of andere manier in dat lobbyinstrument de regio Haarlem en IJmond, ik trek het bewust ook ... Kennemerland en IJmond wil ik terugkrijgen. Dat zie ik op twee vlakken: of die A9-corrridor, of dat probleem rondom Amsterdam Centraal. Ik vind ze beide belangrijk, het voordeel van Amsterdam Centraal is dat daar ook een belang voor Hilversum en Amersfoort en Almere ligt, dus dan kan je hem nog breder trekken.

De voorzitter: Dank u wel.

Wethouder Berkhout: Ik hoorde geen vraag. Nee, kijk, u kunt natuurlijk, het is de MRA en ze stellen hier een position paper vast. U kunt natuurlijk hier een amendement bij indienen en zeggen: hé, aandacht voor die MRA Westflank. Ik zeg alleen, de route om denk ik dat succes te behalen is een andere. Dat is namelijk het van onderop opbouwen en dat probeer ik met de bereikbaarheidsvisie, de MRA Westflank met de IJmond en uiteindelijk via de gedeputeerde – onze vertegenwoordiger op dit moment in Platform Mobiliteit, dat weet u ook – uiteindelijk zo dat proces op te starten. Maar het staat u vrij om dat amendement in te dienen, want we moeten dat geluid wel laten doorklinken.

De heer Visser: Voorzitter, het gaat mij ook om dat geluid. Natuurlijk is dat maar een klein stapje, net zoals dat de gemeente Haarlemmermeer niet besluit om een metro van twee, drie miljard aan te leggen, dat is uiteindelijk het Rijk die betaalt dat. Net zoals wij dat ook niet met een motie beslissen, maar we moeten juist blijven lobbyen, lobbyen, lobbyen en dan is zo'n lobbydocument heel erg belangrijk. Daarom vind ik het wel belangrijk dat we dat signaal afgeven, want anders nemen we onszelf ook niet serieus.

Wethouder Berkhout: Nee, oké, dan interpreteer ik hem zo. Maar ik, kijk ... Nou goed, ik heb gezegd wat ik heb gezegd. Ik denk dat we die andere route moeten bewandelen om echt dat succes te gaan binnenhalen, maar ik hoor uw steun eigenlijk om daar meer aandacht op te geven. Dan is eventjes, Jouw Haarlem, inderdaad, feitelijk Haarlemmermeer heeft dat dus niet besloten, daar gaan zij ook niet over. Zij zijn wel heel effectief om dat op de agenda te zetten en dat is eigenlijk ook waar de heer Visser op doelt, denk ik. Tot slot wil ik u toch nog één keer zeggen ...

De voorzitter: Wethouder, u heeft ...

Wethouder Berkhout: Ja, even de tweede vraag van Jouw Haarlem. Ik denk, dan kan hij daar meteen ook op reageren als de heer Aynan dat wil. Want u geeft altijd aan: ik heb een motie ingediend en hoe staat het daar nou mee? Dat zegt u bij elk stuk als ik hier in de commissie Bestuur zit over de MRA. En dan zeg ik ook hier: wij besluiten dat niet zelf, want dan hadden we het al lang gedaan. Dat heeft u ook in de evaluatie van de governance kunnen zien, dat is echt een samenspel en dat gaat ook ongelooflijk lastig worden, wederom, om uiteindelijk toetreding tot Platform Mobiliteit te krijgen. Er is niet één gemeente die heeft gezegd: dat kan. Onze kans – en ik heb u ook volgens mij, ik zat nog eventjes de notulen van de laatste bespreking van de MRA Agenda te bekijken – hebben we u gezegd: samen met de burgemeester maken we ons hier hard voor in de regiegroep. Het volgende moment is 30 oktober, het haakje is de evaluatie en daar staat ook in: Platform Mobiliteit en mobiliteit moet evenwichtiger verdeeld zijn, er zijn deelregio's die daarbuiten vallen. Dus op die manier zijn we daarmee in gesprek. Tegelijkertijd denk ik – en dat laat ik ook eventjes aan u – maar het moment waarop wij zeiden: wij willen toetreding tot Platform Mobiliteit en ook tot de VRA. Dat was het moment dat wij realiseerden dat wij ons niet vertegenwoordigd voelden door de vertegenwoordiging van de provincie op dat moment, als regio. Ik moet zeggen dat de contacten met de gedeputeerde op dit moment heel erg goed zijn, hij heel erg vanuit samenwerking het gesprek met ons aangaat en heel erg onze wensen neerlegt daar waar ze horen. Dus die relatie is verbeterd en die geluiden worden dan beter over het voetlicht gebracht. Dan ook nog eventjes, ik denk dat ik eigenlijk trouwens het meeste heb gezegd. Dan nog GroenLinks, textiel onder andere. Ik ben ook trekker Circulaire Economie in de MRA, sinds kort, sinds twee maanden, en wij krijgen ook de MRA Green Deal aan het eind van het jaar. Dat is eigenlijk, ik kan me voorstellen dat sommigen ook helemaal klaar zijn met green deals, maar dit is toch nog wel een mooie stap om juist ook als het gaat om circulaire economie en die ambitie die de MRA op dat vlak heeft, ook eerder al met u gedeeld met de routekaart, om daar weer stappen in te zetten. Dat is eigenlijk een, dat gaat best wel een mooie kant op, ook vanuit Platform Economie, vanuit portefeuillehoudersoverleg Duurzaamheid en ik ben daar samen met Jan Hoek uit Almere nauw bij betrokken. Er volgt morgen zelfs een gesprek met de dealmaker MRA Green Deal en daar ga ik echt weer ook over dit soort deals in gesprek. Tot zover, voorzitter.

De voorzitter: Dank u wel. Zijn er nog aanvullende vragen? Mijnheer Aynan.

De heer Aynan: Voorzitter, ook weer kort. Ik snap echt wel wat u bedoelt, wethouder. Natuurlijk kunnen we niet hier in ons eentje besluiten: we gaan ons gedragen als de olifant in de ... Natuurlijk niet, dat is ook niet wat ik bedoel en zo zou ik het ook niet doen. Maar ja, de tijd dringt. Wat Haarlemmermeer betreft, die hebben dat wel degelijk besproken en ook op die manier dus ook aangegeven: we gaan die lobby echt gewoon nu hard opstarten om die Noord/Zuidlijn op te trekken. En juist omdat u besloten heeft om dat Buitenrust ov-knooppunt zeg maar echt gewoon nu concreet te agenderen, dat biedt, voorzitter, alle kansen. Dus mijn vraag is: ga met die ov-gedachte even bij Haarlemmermeer een keer koffiedrinken, kijk eens wat we voor elkaar kunnen betekenen.

Wethouder Berkhout: Nou, daar wil ik wel positief op reageren. Ik denk dat dat ... Kijk, en dan, misschien is dat ook meer, ik denk dat we beginnen nu aan bouwstenen te krijgen waar we dat goede gesprek mee kunnen voeren. De bouwsteen is die gezamenlijke aanpak om tot dat ov-knooppunt Nieuw-Zuid te komen. En inderdaad, dat ligt in het verlengde van doortrekken van de Noord/Zuidlijn. Dus die gesprekken met de wethouder uit Haarlemmermeer, die zijn gaande, maar die ga ik ook binnenkort weer hier voeren.

De voorzitter: Dank u wel, wethouder. Ik neem aan dat dit onderwerp voldoende besproken is. Het is kwart over elf, dus het wordt ook wel tijd.

De heer ...: Absoluut.

De voorzitter: Ja, hè? Ja, ik hoor het ook. Dan rest mij nog één vraag en volgens mij weet ik het antwoord al. Er is een poging gedaan door de wethouder om op mijnheer Visser in te spreken om toch niet dat amendement ... Het is niet gelukt om moverende redenen, dus het wordt sowieso als bespreekpunt naar de raad gebracht.

De heer Visser: Maar dat kan volgens mij kort, want volgens mij zijn we het met wethouder eens en is het puur een statement in een amendement.

De voorzitter: Duidelijk. Prima. Dan wil ik u allemaal bedanken voor uw aanwezigheid. Wethouder, bedankt voor uw geduld. En een fijne avond allemaal.